

2001.11.24	zm.	Dz.U.01.128.1432
2002.10.06	zm.	Dz.U.02.154.1281
2004.07.13	zm.	Dz.U.04.153.1617
2007.01.23	zm.	Dz.U.07.2.21
2008.08.08	zm.	Dz.U.08.157.985

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

z dnia 23 sierpnia 2001 r.

w sprawie ustalenia regulaminu wyścigów konnych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. Nr 11, poz. 86) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 Przepis ogólny

§ 1. Rozporządzenie ustala regulamin wyścigów konnych określający sprawy dotyczące:

- 1) ras koni dopuszczonych do udziału w wyścigach konnych,
- 2) systemów, rodzajów i warunków przeprowadzania gonitw,
- 3) obowiązków i uprawnień właścicieli koni, kierowników stajni wyścigowych, trenerów, pracowników obsługi stajni oraz jeźdźców (powożących),
- 4) kompetencji i trybu działania komisji technicznej, sędziów technicznych, komisji odwoławczej oraz dyżurnych lekarzy medycyny i weterynarii,
- 5) zgłaszania do Polskiego Klubu Wyścigów Konnych, zwanego dalej "Klubem", stajni wyścigowych,
- 6) zgłaszania koni do wyścigów w danym roku,
- 7) rejestracji barw wyścigowych,
- 8) identyfikacji koni,
- 9) zapisywania i wycofywania koni z gonitw,
- 10) wag noszonych przez konie w gonitwach,
- 11) nagród wyścigowych,
- 12) szczegółowych zasad rozgrywania gonitw,
- 13) składania protestów,
- 14) zasad i trybu kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni oraz wykazu niedozwolonych środków dopingujących,
- 15) zasad porządkowych na terenach i w lokalach należących do toru wyścigowego,
- 16) czynów stanowiących przewinienia dyscyplinarne oraz kar wymierzanych za ich popełnienie,
- 17) szczegółowego trybu postępowania w sprawach o przewinienia dyscyplinarne,
- 18) wymogów, które powinien spełniać oficjalny program wyścigów konnych,
- 19) kategoryzacji jeźdźców (powożących).

Rozdział 2 Rasy koni dopuszczonych do udziału w wyścigach konnych

§ 2. Do udziału w wyścigach konnych dopuszcza się konie ras:

- 1) pełnej krwi angielskiej,
- 2) arabskie czystej krwi,
- 3) półkrwi,
- 4) kłusaki.

Rozdział 3 Systemy, rodzaje i warunki przeprowadzania gonitw

§ 3. Gonitwy przeprowadza się systemem:

- 1) grupowym lub handikapowym - w przypadku koni, o których mowa w § 2 pkt 1-3,
- 2) wynikowym lub handikapowym - w przypadku koni, o których mowa w § 2 pkt 4.

§ 4. 1. System grupowy polega na przeprowadzaniu gonitw, w których uczestniczą konie zakwalifikowane do poszczególnych grup ze względu na osiągnięte wyniki w wyścigach, a w przypadku koni rasy półkrwi, również ze względu na pochodzenie, przy czym:

- 1) konie, które wygrały (z wyjątkiem łeb w łeb) gonitwę grupową dla koni grupy, w której się znajdowały, lub dla koni grupy wyższej, przesuwa się do grupy bezpośrednio wyższej od tej, w której się znajdowały,
- 2) konie, które wygrały gonitwę pozagrupową kategorii A (także łeb w łeb), przesuwa się do kategorii A, bez względu na to, w której grupie się znajdowały,

3) konie, które znajdowały się w grupie, po wygraniu gonitwy pozagrupowej kategorii B (także łeb w łeb) przesuwa się do kategorii B, z wyjątkiem 2-letnich koni pełnej krwi i 3-letnich koni arabskich czystej krwi, które po wygraniu gonitwy pozagrupowej kategorii B (także łeb w łeb) przesuwa się do kategorii A.

2. System handikapowy polega na przeprowadzaniu gonitw, w których szanse koni są wyrównywane przez:

1) zwiększenie albo zmniejszenie wagi noszonej przez konia - w przypadku koni, o których mowa w § 2 pkt 1-3,
2) zwiększenie dystansu, jaki konie mają do pokonania, nie więcej jednak niż o 80 metrów - w przypadku koni, o których mowa w § 2 pkt 4,

3. Wielkość zwiększenia albo zmniejszenia, o którym mowa w ust. 2 (handikap), ustala Prezes Polskiego Klubu Wyścigów Konnych, zwany dalej "Prezesem", na podstawie wyników uzyskanych przez konia w dotychczasowych gonitwach.

4. (skreślony),

5. System wynikowy polega na przeprowadzaniu gonitw, w których uczestniczą konie spełniające warunki określone przez organizatora wyścigów konnych dotyczące wyników koni.

§ 5. 1. W gonitwach przeprowadzanych systemem handikapowym nie mogą brać udziału 2-letnie konie pełnej krwi angielskiej, 3-letnie konie arabskie czystej krwi i 3-letnie konie ras półkrwi.

2. Szczegółowy sposób ustalania grup i handikapów koni, o których mowa w § 2 pkt 1-3, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 6.1. Wyróżnia się następujące rodzaje gonitw:

1) ze względu na warunki techniczne:

a) płaskie,
b) z płotami,
c) z przeszkodami,

2) ze względu na płeć konia:

a) ogierów,
b) klaczy,
c) ogierów i klaczy,
d) ogierów i wałachów,
e) ogierów, klaczy i wałachów (koni),

3) ze względu na wiek konia:

a) koni jednego wieku,
b) koni różnego wieku,

4) ze względu na wagę noszoną przez konia:

a) z wagą ustaloną według skali wag, o której mowa w § 50,
b) z nadwagą lub ulgą wagi w stosunku do wagi określonej według skali wag, o której mowa w § 50,
c) z wagą ustaloną w systemie handikapowym,

5) ze względu na miejsce trenowania koni:

a) gonitwy międzynarodowe dla koni z wszystkich państw,
b) gonitwy międzynarodowe z udziałem koni z innych państw dopuszczonych do udziału w gonitwie na zasadzie wzajemności,

c) gonitwy międzynarodowe z udziałem koni z innych państw dopuszczonych do udziału w gonitwie na zasadach określanych przez organizacje międzynarodowe wyścigów konnych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem,

d) gonitwy krajowe dla koni trenowanych w kraju, zgłoszonych do wyścigów w danym roku i trenowanych w kraju w okresie co najmniej miesiąca przed terminem zapisu konia do gonitwy,

e) gonitwy krajowe dla koni trenowanych w kraju, wpisanych do polskich ksiąg hodowlanych i urodzonych przez klacze, które w chwili urodzenia źrebięcia były własnością podmiotów mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, a ponadto - w przypadku koni arabskich czystej krwi - klacze, które w chwili urodzenia źrebięcia były wpisane do polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich Czystej Krwi (gonitwy dla koni hodowli krajowej),

6) ze względu na zaliczenie koni do poszczególnych grup:

a) gonitwy dla koni grupy I,
b) gonitwy dla koni grupy II,
c) gonitwy dla koni grupy III,
d) gonitwy dla koni grupy IV,
e) gonitwy pozagrupowe kategorii A i B dla wszystkich koni bez ograniczeń,
f) gonitwy pozagrupowe kategorii A i B z ograniczeniami, w szczególności z tytułu płci, wieku lub przynależności do grup,
g) gonitwy próbne dla 2-letnich koni pełnej krwi angielskiej albo 3-letnich koni arabskich czystej krwi, które nie biegały w gonitwach,

7) kwalifikacyjne dla kłusaków,

7a) kwalifikacyjne - dla gonitw z płotami,

8) ze względu na dystans, jaki mają do pokonania kłusaki:

a) gonitwy z jednakowym dystansem dla wszystkich kłusaków,
b) gonitwy z dystansem ustalonym w systemie handikapowym,

9) ze względu na wyniki osiągnięte przez kłusaki w gonitwach, w tym ze względu na najlepszy czas osiągnięty przez kłusaka w gonitwie, ustalony w przeliczeniu na 1000 m, zwany dalej "rekordem", lub ze względu na sumy nagród uzyskanych przez poszczególne kłusaki:

a) gonitwy otwarte dla wszystkich kłusaków, bez względu na ich wyniki osiągnięte w gonitwach,

b) gonitwy z ograniczeniami dla kłusaków o określonych przez organizatora wyścigów konnych wynikach osiągniętych w gonitwach, w tym o rekordach mieszczących się w określonym przedziale czasowym lub ograniczone sumą nagród uzyskanych przez poszczególne kłusaki.

2. Przepisy ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 4 i 6 nie dotyczą kłusaków.

§ 6a.1. Sposób przeliczania czasów osiągniętych przez kłusaki w gonitwach na dystans 1.000 m określa się wg wzoru:

Czas w sekundach x 1000

Dystans w metrach

2. W gonitwach z dystansem ustalonym w systemie handikapowym dla kłusaków, zwiększa się dystans o:

- 1) 20 metrów za rekord lepszy od przewidzianego w warunkach gonitwy, w granicach 0 - 1,5 sek.,
- 2) 40 metrów za rekord lepszy od przewidzianego w warunkach gonitwy, w granicach 1,6 - 3,0 sek.,
- 3) 60 metrów za rekord lepszy od przewidzianego w warunkach gonitwy, w granicach 3,1 - 4,5 sek.,
- 4) 80 metrów za rekord lepszy od przewidzianego w warunkach gonitwy, w granicach 4,6 - 6,0 sek.

§ 7. 1. Gonitwa jest przeprowadzana w warunkach dających równe szanse wszystkim koniom.

2. W gonitwach nie mogą brać udziału klacze żrebne.

3. W gonitwach, o których mowa w § 6 pkt 6:

1) dopuszcza się udział konia:

- a) w gonitwie dla koni zakwalifikowanych o jedną grupę lub kategorię niżej niż grupa lub kategoria, do której zakwalifikowano tego konia,
  - b) w gonitwie dla koni kategorii lub grup wyższych niż grupa lub kategoria, do której zakwalifikowano tego konia,
- 2) jeżeli koń wygra (także łeb w łeb) gonitwę dla koni zakwalifikowanych o jedną grupę lub kategorię niżej niż grupa lub kategoria, do której zakwalifikowano tego konia, do końca danego roku kalendarzowego koń ten nie może brać udziału w takich gonitwach; nie dotyczy to koni zakwalifikowanych do kategorii A.

§ 8. 1. Konie pełnej krwi angielskiej mogą uczestniczyć w gonitwach, jeżeli zostały wpisane do Księgi Stadnej Koni Pełnej Krwi Angielskiej lub odpowiedniej księgi zagranicznej, uznanej przez Międzynarodową Federację Władz Wyścigowych.

2. Konie arabskie czystej krwi mogą uczestniczyć w gonitwach, jeżeli zostały wpisane do Księgi Stadnej Koni Arabskich Czystej Krwi lub odpowiedniej księgi zagranicznej, uznanej przez Światową Organizację Konia Arabskiego.

3. Konie ras półkrwi mogą uczestniczyć w gonitwach, jeżeli ze względu na pochodzenie spełniają warunki wpisu do księgi zwierząt hodowlanych prowadzonej dla danej rasy w Rzeczypospolitej Polskiej lub do odpowiedniej księgi hodowlanej prowadzonej w innym państwie.

3a. Konie kłusaki mogą uczestniczyć w gonitwach, jeżeli zostały wpisane do Polskiej Księgi Hodowlanej Kłusaków lub do odpowiedniej księgi prowadzonej w innym państwie.

4. Konie wpisane do odpowiednich ksiąg zagranicznych, o których mowa w ust. 1, 2 i 3a, zgłoszone do wyścigów w danym roku, mogą uczestniczyć w gonitwach, jeżeli:

- 1) do Klubu zostaną przesłane dokumenty potwierdzające wpis do odpowiednich ksiąg prowadzonych w innym państwie dla tych koni,
- 2) od dnia zgłoszenia do wyścigów konie te, trenowane przez osobę nieposiadającą licencji wydanej przez Prezesa na trenowanie koni w danym roku, nie brały udziału w gonitwie w innym państwie.

§ 9. 1. Gonitwy wyłącznie dla koni 2-letnich nie mogą odbywać się przed dniem 1 czerwca, a dla koni 2-letnich i starszych przed dniem 1 września, z wyłączeniem kłusaków.

2. W gonitwach płaskich mogą brać udział konie:

- 1) 2-letnie i starsze - w przypadku koni pełnej krwi angielskiej,
- 2) 3-letnie i starsze - w przypadku koni arabskich czystej krwi,
- 3) 3-letnie i starsze - w przypadku koni ras półkrwi.

3. W gonitwach z płotami mogą brać udział konie:

- 1) 3-letnie i starsze - w przypadku koni pełnej krwi angielskiej,
- 2) 4-letnie i starsze - w przypadku koni arabskich czystej krwi,
- 3) 3-letnie i starsze - w przypadku koni ras półkrwi.

4. W gonitwach z przeszkodami mogą brać udział konie:

- 1) 4-letnie i starsze - w przypadku koni pełnej krwi angielskiej,
- 2) 3-letnie i starsze - w przypadku koni ras półkrwi.

5. W gonitwach dla kłusaków mogą brać udział konie 2-letnie i starsze.

§ 10. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 gonitwy płaskie dla koni pełnej krwi angielskiej są przeprowadzane na dystansie nie krótszym niż 800 metrów.

2. W przypadku gonitw przeprowadzanych dla koni różnego wieku, w których uczestniczą konie 2-letnie, gonitwy przeprowadza się na dystansie od 800 metrów do 1.400 metrów.

§ 11. Gonitwy płaskie dla koni arabskich czystej krwi są przeprowadzane na dystansie nie krótszym niż 1.400 metrów.

§ 12. Gonitwy płaskie dla koni ras półkrwi są przeprowadzane na dystansach:

- 1) od 1.400 metrów do 3.200 metrów - w przypadku gonitw przeprowadzanych wyłącznie dla koni 3-letnich oraz gonitw przeprowadzanych dla koni różnego wieku z udziałem koni 3-letnich,
- 2) od 2.000 metrów do 3.200 metrów - w przypadku przeprowadzania pozostałych gonitw.

§ 12a.1. Gonitwy dla kłusaków są przeprowadzane na dystansie od 1.600 metrów do 4.200 metrów.

2. Konie 2-letnie mogą biegać w gonitwach dla kłusaków wyłącznie na dystansach do 2.100 metrów.

§ 13. Gonitwy z płotami są przeprowadzane na dystansie nie krótszym niż 2.400 metrów i nie dłuższym niż 4.200 metrów.

§ 14. Gonitwy z przeszkodami są przeprowadzane na dystansie nie krótszym niż 2.600 metrów.

§ 15. 1. Konie 3-letnie mogą biegać w gonitwach z płotami rozgrywanych wyłącznie dla koni tej grupy wiekowej - od dnia 1 czerwca, na dystansach do 3.200 metrów.

2. Konie 3-letnie mogą biegać z końmi starszymi w gonitwach z płotami rozgrywanych od dnia 1 września, na dystansach do 3.200 metrów.

§ 16. 1. Gonitwy płaskie przeprowadza się na bieżni toru wyścigowego.

2. Trasę gonitw z płotami i przeszkodami wytycza się chorągiewkami w kolorach żółtym, białym i czerwonym.

3. Chorągiewki w kolorze żółtym wyznaczają profil zakrętu i należy je mijać z zewnętrznej strony. Chorągiewki białe i czerwone wyznaczają płoty (przeszkody), które należy pokonać oraz odcinki trasy. Chorągiewka biała jest umieszczona z lewej strony płotów (przeszkód) oraz odcinków trasy, a czerwona - z prawej. Przejazd odbywa się między chorągiewkami.

4. W gonitwach, o których mowa w ust. 2, płoty są ustawione na trasie gonitwy w odstępach od 200 metrów do 400 metrów, a przeszkody w odstępach uzależnionych od stopnia trudności gonitwy, przy czym ostatni płot albo przeszkoda nie mogą być ustawione w odległości mniejszej niż 200 metrów od celownika.

§ 17. 1. W gonitwach biorą udział konie, których przynajmniej przednie kończyny są okute płaskimi, gładkimi podkowami.

2. Za zgodą komisji technicznej w gonitwach płaskich, z płotami lub z przeszkodami mogą być stosowane podkowy płaskie z elementami zapewniającymi lepszą przyczepność, pod warunkiem że elementy te nie stanowią zagrożenia dla koni uczestniczących w gonitwie.

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy kłusaków.

4. Gonitwy są przeprowadzane, jeżeli organizator wyścigów konnych zapewni możliwość podkuwania koni przez podkuwacza przez cały czas ich przeprowadzania.

§ 17a. 1. Koń zapisany do gonitwy w okularach nie może biegać bez okularów.

2. Koń zapisany do gonitwy bez okularów nie może biegać w okularach.

§ 18.1. Jeździec może używać w gonitwie bąta z klapką, o długości do 75 cm, z wyjątkiem gonitw z udziałem 2-letnich koni pełnej krwi angielskiej oraz 3-letnich koni arabskich czystej krwi, w których można używać bąta z klapką, o długości do 45 cm.

2. Powożący w gonitwach dla kłusaków może używać bąta o długości do 125 cm, zakończonego rzemieniem o długości do 8 cm.

3. Uczniowie jeździeccy nie mogą dosiadać koni:

- 1) w gonitwach pozagrupowych,
- 2) dwuletnich pełnej krwi angielskiej, które nie brały jeszcze udziału w gonitwie,
- 3) trzyletnich arabskich czystej krwi, które nie brały jeszcze udziału w gonitwie,
- 4) w gonitwach płaskich z bątem.

§ 19. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, koń przed gonitwą jest pokazany na padoku.

2. Komisja techniczna może zezwolić na doprowadzenie konia bezpośrednio na pozycję startu ze względu na warunki atmosferyczne.

3. Koń przed gonitwą płaską odbywa próbny galop na torze wyścigowym przed komisją techniczną i publicznością.

4. Koń przed gonitwą z płotami i przeszkodami dokonuje próbnych skoków przez płoty albo przeszkody wskazane przez komisję techniczną.

5. Koń, który dwukrotnie nie wykona próbnego skoku przez płot albo przeszkodę wskazaną przez komisję techniczną, nie bierze udziału w gonitwie.

6. Kłusak jest prezentowany przed gonitwą na bieżni toru wyścigowego w defiladzie, w której zaprzęgi jadą w szyku jeden za drugim, a następnie każdy z zaprzęgów wykonuje indywidualnie start próbny.

§ 20. Warunkiem przeprowadzenia gonitwy jest wystartowanie w niej przynajmniej dwóch koni należących do dwóch różnych właścicieli, trenowanych przez różnych trenerów, a ponadto w gonitwach:

- 1) płaskich grupowych, jeżeli zapisano do nich co najmniej 7 koni, co najmniej dwóch różnych właścicieli,
- 2) płaskich pozagrupowych, jeżeli zapisano do nich co najmniej 5 koni, co najmniej dwóch różnych właścicieli,
- 3) z płotami i z przeszkodami, jeżeli zapisano do nich co najmniej 7 koni, co najmniej dwóch różnych właścicieli,
- 4) kłusaków, jeżeli zapisano do nich co najmniej 5 koni, co najmniej dwóch różnych właścicieli,

§ 21. 1. Gonitwa może być przeprowadzona, jeżeli zostały dla niej określone szczegółowe warunki, dotyczące w szczególności:

- 1) systemu jej przeprowadzenia,
  - 2) jej rodzaju i dystansu,
  - 3) wysokości przewidzianych nagród, z wyjątkiem gonitw kwalifikacyjnych.
2. Szczegółowe warunki gonitwy ustala i ogłasza w biuletynie wyścigowym organizator wyścigów, w terminie co najmniej:
- 1) 14 dni przed przewidywanym terminem zapisu koni do gonitwy,
  - 2) 7 dni przed przewidywanym terminem zapisu koni do gonitwy - w przypadku gonitw dodatkowych.
3. W przypadku przeprowadzenia gonitwy dodatkowej z powodu niezapisania do gonitwy płaskiej grupowej albo do gonitwy z płotami i przeszkodami wymaganej liczby koni, organizator wyścigów konnych, po uzyskaniu pozytywnej opinii Prezesa, ogłasza warunki tej gonitwy sposobem zwyczajowo przyjętym na danym torze wyścigowym, najpóźniej w dniu zapisu koni do tej gonitwy.

Rozdział 4

Obowiązki i uprawnienia właścicieli koni, kierowników stajni wyścigowych, trenerów, pracowników obsługi stajni oraz jeźdźców (powożących)

§ 22. 1. Do uprawnień właścicieli koni należy:

- 1) zgłaszanie koni do wyścigów w danym roku,
  - 2) zapis i wycofywanie koni z gonitwy,
  - 3) posiadanie własnych barw wyścigowych,
  - 4) zgłaszanie protestów,
  - 5) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni.
2. Do obowiązków właścicieli koni należy dostarczenie trenerowi kurtki wyścigowej i czapki o barwach zgodnych z zarejestrowanymi barwami wyścigowymi.

§ 23. 1. Do uprawnień kierowników stajni wyścigowych należy:

- 1) zgłaszanie protestów,
  - 2) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni.
2. Do obowiązków kierowników stajni wyścigowych należy:
- 1) zgłaszanie stajni wyścigowych do Klubu,
  - 2) przedstawianie Klubowi aktualnego wykazu koni trenowanych w stajni wyścigowej z podaniem ich nazw, płci, wieku, maści, pochodzenia, imienia i nazwiska właściciela oraz kariery wyścigowej - w przypadku koni importowanych, zarówno tych, które uczestniczyły w wyścigach organizowanych w innym państwie, jak i tych, które nie brały udziału w gonitwach.

§ 24. 1. Do uprawnień trenerów należy:

- 1) zgłaszanie protestów,
  - 2) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni,
  - 3) wydawanie jeźdźcowi (powożącemu) szczegółowych dyspozycji dotyczących taktyki i zachowania się w trakcie gonitwy, z tym że w przypadku dyspozycji bezwarunkowej trener składa ją na piśmie jeźdźcowi i do komisji technicznej przed rozpoczęciem gonitwy.
2. Do obowiązków trenerów należy:
- 1) właściwe przygotowanie konia do udziału w gonitwie i zabezpieczenie przed podaniem niedozwolonych środków dopingujących,
  - 2) dbanie o właściwą formę konia przygotowywanego do udziału w gonitwach,
  - 3) dobór jeźdźcy (powożącego) do określonego konia oraz uzyskanie zgody jeźdźcy (powożącego) na dosiadanie konia (prowadzenie zaprzęgu) w danej gonitwie,
  - 4) zapewnienie właściwego osiodłania konia do gonitwy albo właściwego przygotowania zaprzęgu do gonitwy,
  - 5) zgłaszanie podejrzenia zachorowania konia przed i po gonitwie do dyżurnego lekarza weterynarii,
  - 6) zgłoszenie do komisji technicznej zastępstwa, potwierdzonego na piśmie, w przypadku nieobecności w czasie rozgrywania gonitw.
  - 7) w przypadku udziału konia w gonitwie w innym państwie - wnioskowanie do klubu o wystawienie i przesłanie zaświadczenia Racing Clearance Notification (RCN) do organu lub instytucji właściwej w sprawach organizowania wyścigów konnych w państwie, w którym jest rozgrywana gonitwa.
3. Trener posiadający licencję jeździecką (powożącego) nie może w gonitwie dosiadać (powozić) konia przeciwko koniom przez siebie trenowanym, chyba że dosiada (powozi) jednego z trenowanych przez siebie koni.

§ 25. Do obowiązków pracowników obsługi stajni wyścigowych należy:

- 1) terminowe doprowadzanie konia, z wyjątkiem kłusaka, przed gonitwą na padok, bez kontaktu z osobami trzecimi,
- 2) wyprowadzanie konia wraz z jeźdźcem na bieżnię toru wyścigowego,
- 3) odprowadzanie konia do stajni po zakończeniu gonitwy, z wyjątkiem kłusaków,
- 4) poinformowanie dyżurnego lekarza weterynarii - w przypadku podejrzenia zachorowania konia.

§ 26. 1. Do uprawnień jeźdźców (powożących) należy:

- 1) zgłaszanie protestów,
  - 2) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej koni i innych jeźdźców (powożących).
2. Do obowiązków jeźdźców (powożących) należy:
- 1) wykonywanie poleceń trenera, z wyjątkiem poleceń sprzecznych z przepisami prawa lub poleceń, których wykonanie zmniejszyłoby szansę konia na wygranie gonitwy,

- 2) zatrzymanie w gonitwie konia, który uległ kontuzji lub w przypadku gdy wystąpią inne okoliczności, które mogłyby spowodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub koni,
- 3) dosiadanie konia w kurtce wyścigowej i czapce w barwach podanych w programie wyścigów konnych,
- 4) dosiadanie konia w kasku na głowie,
- 5) dosiadanie konia w białych spodniach i butach z cholewkami,
- 6) dosiadanie konia w kamizelce ochronnej,
- 7) skontrolowanie osiodłania konia,
- 8) złożenie do Klubu, przed rozpoczęciem sezonu wyścigowego, pisemnego oświadczenia określającego, pod jaką najniższą wagą jeździec może dosiadać konie w tym sezonie,
- 9) wywiązywanie się z przyjętych zobowiązań w zakresie dosiadania (powożenia) koni.

Rozdział 5

Kompetencje i tryb działania komisji technicznej, sędziów technicznych, komisji odwoławczej oraz dyżurnych lekarzy medycyny i weterynarii

§ 27. 1. Przewodniczącemu komisji technicznej i jego zastępcę wybierają członkowie komisji technicznej spośród swego grona.

2. Do kompetencji komisji technicznej należy:

- 1) nadzór nad przestrzeganiem przepisów regulaminu wyścigów konnych, w tym nadzór nad prawidłowością przebiegu gonitwy, a w przypadku podejrzenia wystąpienia nieprawidłowości wszczęcie postępowania wyjaśniającego i ogłoszenie tego w sposób zwyczajowo przyjęty,
- 2) ustalanie, czy koń lub jeździec (powożący) może brać udział w gonitwie ze względu na przepisy regulaminu oraz warunki poszczególnych gonitw,
- 3) nadzór nad prawidłowością przebiegu gonitwy,
- 4) rozstrzyganie protestów,
- 5) uznawanie gonitw za nieważne,
- 6) (skreślony)
- 7) zabranianie udziału poszczególnych koni w gonitwie,
- 8) orzekanie o zdyskwalifikowaniu koni,
- 9) orzekanie w sprawach przewinień dyscyplinarnych,
- 10) ustalanie wyniku gonitwy,
- 11) stwierdzanie niedyspozycji lub choroby jeźdźcy (powożącego) na podstawie orzeczenia dyżurnego lekarza medycyny,
- 12) ustalanie norm czasu przebywania dystansu w poszczególnych fazach gonitwy,
- 13) wykonywanie innych czynności określonych w regulaminie,
- 14) niedopuszczenie konia do udziału w gonitwie,
- 15) wnioskowanie do organizatora wyścigów o odwołanie gonitwy albo dnia wyścigowego w przypadku wystąpienia nieprzewidzianych zdarzeń lub złych warunków atmosferycznych, mogących zagrażać bezpieczeństwu przeprowadzanej gonitwy.

§ 28. 1. Do ważności orzeczeń komisji technicznej jest wymagany udział przynajmniej trzech członków tej komisji, w tym przewodniczącego lub jego zastępcy.

2. Orzeczenia komisji technicznej zapadają zwykłą większością głosów.

3. W przypadku równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego komisji technicznej, a w razie jego nieobecności - głos zastępcy.

4. Orzeczenie komisji technicznej wraz z uzasadnieniem podpisują wszyscy członkowie komisji, którzy brali udział w jego wydaniu.

5. Orzeczenia komisji technicznej są niezwłocznie ogłaszane przez organizatora wyścigów.

§ 29. 1. Sędziowie techniczni spełniają następujące czynności:

- 1) sędzia starter - czuwa nad prawidłowością startu,
- 2) sędzia u celownika - ustala, w jakiej kolejności konie minęły celownik,
- 3) sędzia u wagi - sprawdza wagę jeźdźców przed i po gonitwie,
- 4) sędzia u zegara - ustala dokładny czas gonitwy od startu do momentu minięcia celownika przez pierwszego konia,
- 5) sędziowie obserwatorzy - czuwają nad prawidłowością przebiegu gonitwy na powierzonych im odcinkach bieżni toru.

2. W razie dostrzeżenia nieprawidłowości w zakresie czynności powierzonych sędziemu technicznemu jest on obowiązany poinformować o tym niezwłocznie przewodniczącego komisji technicznej.

§ 30. 1. Przewodniczącemu komisji odwoławczej i jego zastępcę wybierają członkowie komisji odwoławczej spośród swego grona.

2. Komisja odwoławcza rozpatruje odwołania od orzeczeń komisji technicznej w sprawach określonych w regulaminie.

3. Odwołanie wraz z uzasadnieniem wnosi się w terminie 3 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem - za pośrednictwem komisji technicznej.

4. Komisja odwoławcza rozpatruje odwołanie od orzeczenia komisji technicznej w terminie 5 dni od dnia jego wniesienia.

5. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania orzeczenia.

6. Do orzeczeń wydawanych przez komisję odwoławczą stosuje się odpowiednio przepisy § 28.

§ 31. Do kompetencji dyżurnego lekarza medycyny należy:

- 1) ustalanie, na podstawie prowadzenia badań lekarskich, niedyspozycji lub choroby jeźdźca (powożącego) oraz zgłaszanie faktu niedyspozycji lub choroby jeźdźca (powożącego) komisji technicznej,
- 2) wykonywanie czynności związanych z przeprowadzeniem kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących),
- 3) udzielanie pomocy medycznej na torze wyścigowym.

§ 32. Do kompetencji dyżurnego lekarza weterynarii należy:

- 1) ustalanie, na podstawie prowadzenia badań lekarskich, niedyspozycji lub choroby konia oraz zgłaszanie faktu niedyspozycji lub choroby konia komisji technicznej,
- 2) wykonywanie czynności związanych z przeprowadzeniem kontroli antydopingowej koni,
- 3) udzielanie pomocy weterynaryjnej.

§ 33. Dyżurny lekarz medycyny i weterynarii informują komisję techniczną o wynikach swoich ustaleń na piśmie.

Rozdział 6

Zgłaszanie do Klubu stajni wyścigowych

§ 34. 1. Kierownik stajni wyścigowej lub trener samodzielnie prowadzący stajnię wyścigową zgłaszają na piśmie stajnię do Klubu.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres kierownika stajni wyścigowej,
- 2) imiona i nazwiska oraz adresy trenerów,
- 3) imiona i nazwiska oraz adresy pracowników obsługi stajni.

3. (skreślony).

4. Wszelkie zmiany dotyczące danych zawartych w zgłoszeniu powinny być przedstawione Klubowi na piśmie w ciągu 48 godzin po ich zaistnieniu.

Rozdział 7

Zgłaszanie koni do wyścigów w danym roku

§ 35. 1. W gonitwach, z wyjątkiem gonitw międzynarodowych, mogą brać udział konie, które w terminie do dnia 31 stycznia zostały zgłoszone do wyścigów w danym roku, z zastrzeżeniem ust. 1a.

1a. W gonitwach, z wyjątkiem gonitw międzynarodowych, mogą brać udział konie zgłoszone po dniu 31 stycznia, jeżeli:

- 1) przebywały w treningu w kraju co najmniej miesiąc przed dniem pierwszego startu oraz
- 2) została uiszczona opłata za ich zgłoszenie w wysokości stukrotności wysokości opłaty za zgłoszenie dokonane przed dniem 31 stycznia.

2. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się w Klubie, w formie pisemnej.

3. Zgłoszenie zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres albo nazwę i siedzibę właściciela konia,
- 2) imię i nazwisko trenera przygotowującego konia do udziału w gonitwach,
- 3) dane o pochodzeniu, dacie urodzenia i maści konia,
- 4) imię i nazwisko oraz adres albo nazwę i siedzibę osoby, która wyhodowała konia,
- 5) nazwę stajni wyścigowej, w której koń jest przygotowywany do wyścigów,
- 6) barwy, pod jakimi koń ma brać udział w gonitwach.

Rozdział 8

Rejestracja barw wyścigowych

§ 36. 1. Barwy wyścigowe rejestruje się w Klubie corocznie, na wniosek właściciela konia.

2. Wniosek o rejestrację barw wyścigowych zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres albo nazwę i siedzibę właściciela konia,
- 2) opis barw wyścigowych, przy czym barwy mogą zawierać do 3 kolorów; logo reklamowe uważa się za jedną barwę.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się wzór barw.

4. Prezes może odmówić rejestracji barw, jeśli nie odróżniają się one w sposób wystarczający od barw już zarejestrowanych.

5. Przedłużenie rejestracji barw wyścigowych następuje na wniosek właściciela konia o kolejny rok i dotyczy barw wyścigowych zarejestrowanych w klubie w roku poprzednim.

6. W przypadku, gdy w gonitwie bierze udział więcej niż jeden koń danego właściciela, sędzia u wagi może nakazać użycie czapki (drugiej i kolejnych) o barwach innych niż zarejestrowane lub nakazać zastosowanie dodatkowego elementu stroju (szarfa, opaski), który umożliwi odróżnienie koni.

Rozdział 9

Identyfikacja koni

§ 37. 1. Identyfikację koni biorących udział w gonitwie przeprowadza osoba upoważniona przez Prezesa na podstawie dokumentu identyfikacyjnego, który zawiera opis graficzny konia.

2. Jeżeli osoba upoważniona przez Prezesa do identyfikacji koni stwierdzi, że wygląd konia jest niezgodny z informacjami zawartymi w dokumencie identyfikacyjnym, komisja techniczna nie dopuszcza tego konia do udziału w gonitwie.

Rozdział 10

Zapisywanie i wycofywanie koni z gonitw

§ 38. 1. Każdy koń mający wziąć udział w gonitwie powinien być do niej zapisany.

2. Terminy zapisów określa organizator wyścigów konnych, z tym że termin ten nie może być krótszy niż 7 dni przed rozegranie gonitwy.

3. Zapis jest pisemnym dowodem zgłoszenia konia do udziału w określonej gonitwie.

4. Jednocześnie ze zgłoszeniem zapisu należy wnieść opłatę określoną przez organizatora wyścigów, która składa się z części:

1) stałej, przeznaczonej na opłacenie jeźdźca (powożącego) za dosiadanie (powożenie) konia oraz na opłacenie pracowników obsługi stajni wyścigowej za wykonywanie obowiązków, o których mowa w § 25 pkt 1-3, jeżeli wykonują te obowiązki,

2) zmiennej, uzależnionej od wysokości nagrody w gonitwie.

5. Dokonane zapisy nie mogą być wycofane.

6. Zapisy należy składać pisemnie w lokalu organizatora wyścigów lub nadsyłać w inny sposób określony przez organizatora wyścigów.

7. Po złożeniu zapisów nie można czynić w dokonanych zapisach żadnych zmian, jak również nie można zastępować dokonanych zapisów innymi.

8. Zapis konia do gonitwy powinien zawierać:

1) określenie gonitwy, do której koń jest zapisany, z podaniem jej daty i numeru,

2) nazwę konia,

3) imię i nazwisko albo nazwę właściciela konia,

3a) imię i nazwisko jednego trenera, który w dniu zapisu przygotowuje konia do gonitwy,

4) imię i nazwisko jeźdźca (powożącego) mającego dosiadać (powozić) konia w gonitwie,

5) wagę, jaką koń ma nieść w gonitwie albo określenie wielkości handikapu w gonitwie dla kłusaków,

6) w przypadku gonitw innych, niż gonitwy kłusaków, informacje dotyczące:

a) ograniczenia pola widzenia u konia,

b) udziału konia w gonitwie w okularach,

c) dosiadania konia bez bata,

7) podpis osoby zgłaszającej konia do gonitwy.

§ 39. 1. Zapis konia do gonitwy jest nieważny, jeżeli:

1) nie odpowiada warunkom określonym w § 38,

2) dotyczy konia nieodpowiadającego warunkom gonitwy,

3) został dokonany przez osobę nieuprawnioną,

4) jest niejasny, nieczytelny lub budzący wątpliwości pod względem treści.

2. Opłaty dokonane w związku z zapisem uznanym za nieważny nie podlegają zwrotowi.

§ 40. 1. Organizator wyścigów konnych określa maksymalną liczbę koni, która może brać udział w gonitwach.

2. W przypadku zapisania do gonitwy krajowej większej liczby koni niż liczba, o której mowa w ust. 1, organizator wyścigów konnych kwalifikuje do gonitwy przede wszystkim konie zakwalifikowane do wyższej grupy, a w przypadku kłusaków - konie o najlepszych rekordach, a następnie bierze pod uwagę wyższe sumy nagród otrzymanych przez właściciela danego konia.

3. W przypadku zapisania do gonitwy międzynarodowej większej liczby koni niż liczba, o której mowa w ust. 1, w tym do 5 koni trenowanych w innym państwie, organizator wyścigów konnych kwalifikuje do udziału w gonitwie wszystkie konie trenowane w innym państwie, a pozostałe konie kwalifikuje do gonitwy zgodnie z przepisami ust. 2.

4. W przypadku zapisania do gonitwy międzynarodowej większej liczby koni niż liczba, o której mowa w ust. 1, w tym ponad 5 koni trenowanych w innym państwie, organizator wyścigów konnych kwalifikuje konie do gonitwy w następujący sposób:

1) spośród koni trenowanych w innym państwie kwalifikuje do gonitwy 5 koni, biorąc pod uwagę przede wszystkim wartość najwyższej nagrody otrzymanej przez właściciela danego konia w ostatnich dwóch latach, a następnie wyższą sumę nagród otrzymanych przez właściciela danego konia,

2) pozostałe konie kwalifikuje do gonitwy zgodnie z przepisem ust. 2.

5. Przy ustalaniu sumy nagród, o której mowa w ust. 2 i w ust. 4 pkt 1, uwzględnia się również nagrody otrzymane przez poprzednich właścicieli danego konia.

6. W razie niezakwalifikowania wystarczającej ilości koni przy zastosowaniu kryteriów, o których mowa w ust. 2 lub 4, organizator wyścigów konnych przeprowadza losowanie,

7. Z wyjątkiem gonitw pozagrupowych kategorii A i B, w przypadku zapisania do gonitwy powyżej trzynastu koni, gonitwa może być podzielona przez organizatora wyścigów; podziału koni dokonuje się drogą losowania.

§ 41. 1. Organizator wyścigów konnych jest obowiązany, w ciągu 24 godzin po upływie terminu zapisów koni do gonitwy, sporządzić listę koni zapisanych do gonitwy i podać ją do wiadomości przez wywieszenie w lokalu toru wyścigowego.

2. W razie nieumieszczenia konia zapisanego do gonitwy zgodnie z przepisami na liście, o której mowa w ust. 1, właściciel konia może niezwłocznie zgłosić sprzeciw do organizatora wyścigów.

3. W przypadku zgłoszenia uzasadnionego sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, organizator wyścigów jest obowiązany dokonać sprostowania w programie wyścigów konnych w ciągu 12 godzin od momentu wydania tego programu i dopuścić konia do udziału w gonitwie.

4. W razie niedokonania sprostowania lub niedopuszczenia konia do udziału w gonitwie, organizator wyścigów wypłaca właścicielowi konia równowartość pierwszej nagrody w tej gonitwie.

§ 42. Jeżeli po zapisaniu konia do gonitwy nastąpi zmiana jego właściciela, nowy właściciel wykonuje uprawnienia wynikające z zapisu konia, jeżeli na co najmniej 48 godzin przed gonitwą poinformuje organizatora wyścigów o tym fakcie.

§ 43. 1. Wycofanie konia z gonitwy może być dokonane przez złożenie organizatorowi wyścigów konnych pisemnego oświadczenia zawierającego:

- 1) imię i nazwisko oraz adres albo nazwę i siedzibę właściciela konia,
- 2) określenie gonitwy, z której koń jest wycofany, i datę jej rozegrania,
- 3) nazwę konia i stajni wyścigowej,
- 4) podpis osoby wycofującej konia z gonitwy.

1a. Jednocześnie ze złożeniem oświadczenia o wycofaniu konia z gonitwy wnosi się opłatę określoną przez organizatora wyścigów.

1b. Termin złożenia oświadczenia o wycofaniu konia z gonitwy określa organizator wyścigów konnych.

2. W razie wycofania konia z gonitwy, części opłaty, o której mowa w § 38 ust. 4 pkt 2, nie zwraca się.

3. Wycofanie konia z gonitwy jest nieważne, jeżeli:

- 1) zostało dokonane przez osobę do tego nieuprawnioną lub niezgodnie z przepisami ust. 1 lub 1a, lub
- 2) oświadczenie o wycofaniu konia z gonitwy zostało złożone po terminie określonym przez organizatora wyścigów konnych
4. Oświadczenie o wycofaniu konia z gonitwy jest nieodwołalne.

Rozdział 11

Wagi noszone przez konie w gonitwach

§ 44. 1. Waga jeźdźców oznacza wagę człowieka (bez kasku) oraz wszystkich przedmiotów, które koń niesie w gonitwie, z wyjątkiem nogawek, bandaży, napierśnika, uzdy, okularów, bata oraz ściereki pod siodło, pomniejszoną o 0,5 kg.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 i 4 konie biorące udział w gonitwach powinny nieść wagę wynikającą z warunków danej gonitwy.

3. Właściciel konia lub osoba przez niego upoważniona, podczas ważenia jeźdźca, może zwiększyć wagę wynikającą z warunków danej gonitwy, nie więcej jednak niż o 2 kg, informując o tym sędziego u wagi.

4. Jeżeli waga, jaką ma nieść koń, nie została przed gonitwą sprawdzona, koń nie może brać udziału w gonitwie.

§ 45. Waga noszona w gonitwie przez konia może być obniżona (ulga wagi) lub podwyższona (nadwyżka wagi) ze względu na:

- 1) wiek, płeć i rasę konia,
- 2) wyniki osiągnięte przez konia w gonitwach,
- 3) kategorię jeźdźca.

§ 46. 1. Klacze pełnej krwi angielskiej w wieku dwóch lat korzystają z 1 kg ulgi wagi, natomiast w wieku od 3 do 6 lat korzystają z ulgi wagi na dystansach:

- a) do 1.400 metrów włącznie - 1 kg,
- b) powyżej 1.400 metrów - 2 kg.

2. Klacze arabskie czystej krwi i klacze ras półkrewi, w wieku od trzech do sześciu lat włącznie, korzystają z 2 kg ulgi wagi niezależnie od dystansu przeprowadzanej gonitwy.

3. W gonitwach przeznaczonych wyłącznie dla klaczy niosą one wagę odpowiadającą ich wiekowi.

4. Wałachy niosą w gonitwach wagę określoną dla ogierów.

§ 47. 1. W gonitwach, w których przysługuje ulga wagi ze względu na kategorię jeźdźca, mają zastosowanie następujące ulgi wag:

- 1) 4 kg - gdy dosiadającym jest uczeń jeździecki,
- 2) 3 kg - gdy dosiadającym jest starszy uczeń jeździecki,
- 3) 2 kg - gdy dosiadającym jest praktykant dżokejski,
- 4) 1 kg - gdy dosiadającym jest kandydat dżokejski.

2. W gonitwach przeznaczonych wyłącznie dla uczniów jeździeckich obowiązują następujące ulgi wagi:

- 1) jeżeli uczeń jeździecki nie wygrał jeszcze żadnej gonitwy - wagę, jaką ma nieść dosiadany przez niego koń, obniża się o 2 kg,
- 2) jeżeli uczeń jeździecki wygrał przynajmniej jedną gonitwę - do czasu wygrania przez niego 10 gonitw, stosuje się 1 kg ulgi wagi.

3. Ulgi wagi, o których mowa w ust. 1 i 2, nie stosuje się w gonitwach dla koni 2-letnich pełnej krwi angielskiej i 3-letnich koni arabskich czystej krwi.

4. Ulgi wagi ze względu na kategorię jeźdźca nie stosuje się w gonitwach pozagrupowych oraz w przypadku jeźdźców z licencją zagraniczną.

§ 48. 1. Jeżeli koń bierze udział w gonitwie dla koni grupy lub kategorii niższej niż grupa lub kategoria, do której został zakwalifikowany:

1) niesie nadwyżkę wagi w wysokości:

- a) 3 kg - na dystansach do 1.400 metrów włącznie,
- b) 2 kg - na dystansach powyżej 1.400 metrów do poniżej 2.000 metrów,
- c) 1 kg - na dystansach 2.000 metrów i dłuższych,

2) nie stosuje się ulgi wagi ze względu na kategorię jeźdźca.

1a. Jeżeli koń wygra gonitwę pozagrupową kategorii B (także łeb w łeb), będąc w kategorii A, a następnie bierze udział w gonitwie pozagrupowej kategorii B, otrzymuje 2 kg nadwyżki wagi oraz nadwyżkę wagi określoną w ust. 1 pkt 1.

1b. Jeżeli koń wygra (także łeb w łeb) gonitwę pozagrupową kategorii A, a następnie bierze udział w gonitwie pozagrupowej kategorii B, otrzymuje 2 kg nadwyżki wagi za każdą wygraną gonitwę w kategorii A oraz nadwyżkę wagi określoną w ust. 1 pkt 1.

1c. Jeżeli koń bierze udział w gonitwie dla koni grupy wyższej od grupy, do której został zakwalifikowany, otrzymuje ulgę wagi w wysokości:

- 1) 3 kg - na dystansach 2.000 metrów i dłuższych,
- 2) 4 kg - na dystansach poniżej 2.000 metrów.

2. Łączna ulga wagi z tytułu kategorii jeźdźca oraz z tytułu startu w grupie wyższej nie może wynosić więcej niż 5 kg.

3. W niekorzystnych warunkach atmosferycznych (temperatura powietrza poniżej 5° C) komisja techniczna podnosi wagę noszoną przez konie w gonitwach przeprowadzanych systemem grupowym o 1 kg, z wyłączeniem gonitw międzynarodowych.

4. Konie 2-letnie pełnej krwi angielskiej i 3-letnie konie arabskie czystej krwi we wszystkich gonitwach niosą wagę wieku i nie mogą biegać w grupie niższej niż się znajdują.

5. W gonitwach kategorii A wszystkie konie niosą wagę wieku.

§ 49. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, jeżeli do tego samego konia miałyby w gonitwie zastosowanie nadwyżki wagi z różnych tytułów albo ulgi wagi z różnych tytułów, albo jednocześnie nadwyżka wagi i ulga wagi, to ulgi wagi i nadwyżki wagi nie sumują się i nie znoszą, chyba że jest to wyraźnie wskazane w warunkach gonitwy. Jeżeli warunki gonitwy nie zawierają takiego wskazania, koń niesie tylko najwyższą przewidzianą dla niego nadwyżkę wagi albo otrzyma największą ulgę wagi.

2. Jeżeli warunki gonitwy przyznają z jednego tytułu nadwyżkę wagi, a z innego tytułu ulgę wagi, koń niesie przewidzianą nadwyżkę wagi, a ulga wagi nie jest stosowana.

3. W razie zbiegu ulgi wagi, ze względu na kategorię jeźdźca z nadwyżką wagi lub ulgą wagi wynikającą z innych warunków gonitwy, ulgę wagi odejmuje się od wagi ustalonej na podstawie pozostałych warunków gonitwy.

§ 50. Szczegółową skalę wag noszonych przez konie określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 51. 1. Z uwzględnieniem § 44 ust. 3, jeżeli waga, jaką niósł koń w gonitwie, okaże się wyższa niż waga wynikająca z przepisów rozporządzenia lub z warunków tej gonitwy, koń podlega dyskwalifikacji, chyba że różnica wagi nie wyniosła więcej niż 1 kg.

2. Jeżeli waga, jaką niósł koń w gonitwie, okaże się niższa od wagi wynikającej z przepisów rozporządzenia lub z warunków tej gonitwy, koń podlega dyskwalifikacji.

Rozdział 12

Nagrody wyścigowe

§ 52. 1. W każdej gonitwie, z wyjątkiem gonitw kwalifikacyjnych, organizator wyścigów konnych ustala wysokość nagród pieniężnych, jakie otrzymują trenerzy, jeźdźcy (powożący) i właściciele koni, które w danej gonitwie zajęły kolejne trzy miejsca, licząc od pierwszego miejsca. Niezależnie od nagród pieniężnych mogą być przyznawane nagrody rzeczowe.

2. Organizator wyścigów konnych może ustanowić nagrody dla trenerów, jeźdźców (powożących) i właścicieli koni, które zajęły dalsze miejsca.

3. Nagrody są wypłacane w terminie 21 dni od dnia ogłoszenia wyników gonitwy, nie wcześniej niż po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia tych wyników, z wyjątkiem nagród za konie, które zostały poddane próbie dopingowej; późniejszy termin wypłaty nagród wymaga zgody uprawnionego do nagrody.

4. W razie orzeczenia o zdyskwalifikowaniu konia, nagrody przechodzą na następne konie w kolejności, w jakiej osiągnęły celownik za koniem zdyskwalifikowanym, a właściciel konia zdyskwalifikowanego, jeśli odebrał nagrodę, jest obowiązany do jej zwrócenia organizatorowi wyścigów w ciągu 48 godzin od wydania prawomocnego orzeczenia o zdyskwalifikowaniu konia.

5. Nagrody wyścigowe nie podjęte w ciągu dwóch lat nie są wypłacane.

6. Dopuszcza się możliwość przyznawania dodatkowych nagród pieniężnych i rzeczowych dla właścicieli i hodowców koni polskiej hodowli, wpisanych do Polskiej Księgi Stadnej Koni Pełnej Krwi Angielskiej, Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich Czystej Krwi albo Polskiej Księgi Hodowlanej dla Kłusaków.

§ 53. 1. Jeżeli dwa lub więcej koni osiągnęło równocześnie celownik (łeb w łeb), nagrody dzieli się na równe części w następujący sposób:

- 1) za dwa konie na pierwszym miejscu - pierwszą i drugą nagrodę,
- 2) za trzy konie na pierwszym miejscu - pierwszą, drugą i trzecią nagrodę,
- 3) za cztery lub więcej koni na pierwszym miejscu - wszystkie nagrody za miejsca, które te konie osiągnęły,
- 4) za dwa i więcej koni na drugim miejscu - drugą i trzecią nagrodę.

2. W przypadku, o którym mowa w § 52 ust. 2, przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 13

Szczegółowe zasady rozgrywania gonitw galopem

§ 54. Konie biorące udział w gonitwie powinny być przyprowadzone na miejsce wskazane przez organizatora wyścigów nie później niż na 30 minut przed rozpoczęciem gonitwy. Koń powinien być na pierwszy sygnał sędziego u wagi osiodłany i wyprowadzony na padok. Na drugi sygnał konie powinny być całkowicie przygotowane do gonitwy. Na trzeci sygnał jeźdźcy wyjeżdżają na tor bieżni w celu udania się na start i przejeżdżają przed komisją techniczną.

§ 55. 1. Wszyscy jeźdźcy biorący udział w gonitwie powinni być zważeni w obecności sędziego u wagi, który sprawdza i zapisuje wagę jeźdźców. Zważenie powinno nastąpić najpóźniej na 45 minut przed rozpoczęciem gonitwy.
2. Jeżeli jeździec po zważeniu uległ wypadkowi, przewodniczący komisji technicznej może zezwolić, aby konia dosiadał inny jeździec tej samej kategorii.
3. Po zważeniu jeźdźców następuje ogłoszenie numerów koni, nazwisk jeźdźców i ich stwierdzonej wagi, w stosunku do wszystkich koni biorących udział w gonitwie.

§ 56. 1. Trener zgłasza sędziemu u wagi wagę jeźdźcy stosowną do warunków gonitwy.
2. W przypadku pomyłki trener zgłaszający wagę sędziemu u wagi może sprostować ją do momentu sygnału oznaczającego zakończenie ważenia jeźdźców do danej gonitwy. Po upływie tego terminu należy zawiadomić o pomyłce komisję techniczną. Komisja techniczna w tym przypadku nie dopuszcza konia do udziału w gonitwie.

§ 57. Jeżeli osoby zainteresowane nie podniosły zarzutu wadliwości działania wagi przed ukończeniem ważenia jeźdźców przed gonitwą, nie mogą tego uczynić przy ważeniu jeźdźców po gonitwie.

§ 58. 1. Siodłanie koni, które mają wziąć udział w gonitwie, odbywa się w miejscu do tego wyznaczonym przez organizatora wyścigów lub w stajni.
2. Siodłanie poza miejscem, o którym mowa w ust. 1 jest dozwolone tylko za zgodą komisji technicznej

§ 59. 1. Od momentu wyjścia na bieżnię toru wyścigowego do chwili prawidłowego wystartowania konie pozostają w dyspozycji sędziego startera.
2. Start koni w gonitwie odbywa się za pomocą maszyny startowej lub za pomocą chorągiewki.
3. W gonitwach, w których używa się maszyny startowej:
1) na znak sędziego startera wszystkie konie podchodzą jednocześnie do maszyny startowej, przy czym w razie dużej liczby koni sędzia starter może zarządzić wcześniejsze wprowadzenie koni do maszyny startowej,
2) konie są wprowadzane do maszyny startowej w kolejności numerów startowych,
3) wprowadzenie do maszyny startowej odbywa się pod kontrolą sędziego startera, który może zastosować środki pomocnicze, w szczególności kaptur, pasy, bał,
4) sędzia starter w uzasadnionych przypadkach ma prawo zarządzić wprowadzenie konia do innego boks startowego ze względu na bezpieczeństwo jeźdźcy, konia lub pracowników obsługi,
5) na wprowadzenie koni do maszyny startowej przeznaczona jest 5 minut, a w uzasadnionych przypadkach do 10 minut,
6) w przypadku gdy koń nie daje się wprowadzić do maszyny startowej, sędzia starter zwalnia tego konia ze swojej dyspozycji,
7) sędzia starter uznaje start za nieważny w przypadku nieotwarcia się jakichkolwiek drzwiczek maszyny startowej, sygnalizując to głosem oraz podniesieniem chorągiewki.
4. W gonitwach, w których start odbywa się za pomocą chorągiewki, jeźdźcy powinni wyrównać szereg w odległości nie większej niż 15 metrów od linii startu, następnie podjechać stępem do miejsca startu i nie zatrzymując się, na znak startera, rozpocząć gonitwę.

§ 60. Jeżeli w okresie od wyjścia koni na bieżnię toru wyścigowego do wprowadzenia ich do maszyny startowej, a w przypadku startu za pomocą chorągiewki - do momentu podejścia do linii startu, nastąpi jakakolwiek okoliczność uniemożliwiająca w ocenie komisji technicznej udział konia w gonitwie lub w wyniku której może zostać naruszona zasada równości szans, komisja techniczna może uznać konia za zwolnionego z dyspozycji sędziego startera.

§ 61. 1. Sędzia starter może zwolnić konia ze swojej dyspozycji:
1) jeżeli jeździec opóźnia podejście do maszyny startowej lub przeszkadza w dokonaniu szybkiego i prawidłowego startu,
2) w wypadku nagłego zachorowania jeźdźcy lub konia,
3) w innych uzasadnionych przypadkach, po uprzednim zawiadomieniu komisji technicznej.
2. O zwolnieniu konia z dyspozycji sędziego starter zawiadamia komisję techniczną, w miarę możliwości przed rozpoczęciem gonitwy, nie później jednak niż bezpośrednio po jej zakończeniu.
3. Sędzia starter może pozostawić konia na starcie w przypadku rażącego naruszenia zasady równości szans.

§ 62. 1. Jeżeli sędzia starter stwierdził, że start nastąpił:
1) w sposób naruszający zasadę równości szans, w szczególności w przypadku, o którym mowa w § 59 ust. 3 pkt 7 lub
2) w przypadku awarii maszyny startowej albo
3) niezgodnie z § 59 ust. 4
- uznaje taki start za nieważny i głosem oraz podniesieniem chorągiewki daje sygnał osobie wyznaczonej przez organizatora wyścigów (kontrstarterowi), znajdującej się w odległości 80 metrów od linii startu, do zawrócenia koni na miejsce startu.

2. Kontrstarter, na sygnał, o którym mowa w ust. 1, przez podniesienie chorągiewki nakazuje jeźdźcom zawrócenie koni na miejsce startu.

3. W przypadku, gdy konie miną kontrstartera i nie powrócą na miejsce startu, komisja techniczna uznaje te konie za zwolnione z dyspozycji sędziego startera.

§ 63. 1. Konia, który nie wystartował lub wystartował, ale zatrzymał się lub zboczył z wyznaczonego toru gonitwy przed minięciem kontrstartera, uważa się za konia, który pozostał na startcie.

2. Konia, który po prawidłowym starcie minął kontrstartera, uważa się za konia, który uczestniczył w gonitwie w sposób ważny, nawet jeśli jej nie ukończył.

3. Konia, który prawidłowo wystartował, minął kontrstartera, zboczył z wyznaczonego toru gonitwy lub nie osiągnął celownika, uważa się za konia, który nie ukończył gonitwy.

4. Koń, który był w dyspozycji sędziego startera i nie wystartował, nie może uczestniczyć w gonitwie dla koni, które nie biegały.

§ 64. W trakcie rozgrywania gonitwy:

1) od momentu wystartowania do momentu minięcia kontrstartera konia należy prowadzić tym samym torem,

2) od momentu wystartowania do momentu minięcia celownika konie powinny biec galopem; w gonitwach z płotami i przeszkodami, w przypadku powrotu na trasę gonitwy, w szczególności w przypadku prób ponownego pokonania przeszkody po wyłamaniu, dopuszcza się zmianę galopu na inny chód,

3) jeźdźcy stosują taktykę, która umożliwi maksymalne wykorzystanie możliwości dosiadanego przez nich konia, w szczególności jeźdźcy nie mogą w żadnej fazie gonitwy, bez uzasadnionej przyczyny, wycofać dosiadanego konia oraz gwałtownie przyspieszać w początkowej i środkowej fazie gonitwy,

4) jeźdźcy prowadzą konie w taki sposób, aby:

a) nie przeszkadzać innym koniom, w szczególności przez ich potrącanie, przyciskanie do bandy i zajeżdżanie drogi,

b) nie odprowadzać konia na zewnątrz toru,

c) (skreślony)

5) (skreślony)

6) jeźdźcy nie mogą:

a) poganiać konia ręką,

b) uderzać konia wodzami,

c) płoszyć innego konia,

d) nadużywać bąta w stosunku do dosiadanego konia,

e) uderzać konia w sposób, który może spowodować obrażenia,

f) uderzać konia batem, jeśli w wyniku tego koń nie przyspiesza, został pokonany lub z przewagą wygrywa gonitwę,

g) stwarzać innych sytuacji mogących narazić na niebezpieczeństwo jeźdźców i konie.

7) jeździec powinien wykazać poprawną taktycznie i technicznie jazdę.

8) w gonitwie z płotami i przeszkodami, po ominięciu płotu lub przeszkody (po wyłamaniu) lub odmowie skoku, jeździec powinien podjąć ponowną próbę pokonania płotu lub przeszkody; jeździec nie kontynuuje gonitwy w przypadku dwukrotnej odmowy skoku oraz w przypadku, gdy jeździec spadnie z konia lub koń się przewróci.

§ 65. 1. Po odbytej gonitwie jeźdźcy powinni podjechać do wagi i tam osobiście rozsiodłać konia. Waga jeźdźca podlega po gonitwie ponownemu sprawdzeniu w obecności sędziego u wagi. Jeżeli wskutek wypadku jeździec nie może do wagi podjechać, należy go doprowadzić, a konia za zgodą komisji technicznej może rozsiodłać inna osoba.

2. Konie pozostają rozsiodlane u wagi do czasu sprawdzenia wagi wszystkich jeźdźców biorących udział w gonitwie. Jeźdźcy są obowiązani pozostać w miejscu ważenia do czasu zwolnienia ich przez sędziego u wagi.

3. O zakończeniu sprawdzania wagi i jej wynikach sędzia u wagi informuje niezwłocznie komisję techniczną.

§ 66. 1. Kolejność, w jakiej konie mijają celownik, ustala sędzia u celownika, określając kolejne miejsca, jakie zajęły poszczególne konie, oraz odległość między nimi.

2. Dla ustalenia kolejności, w jakiej konie osiągnęły celownik, mogą być stosowane pomocnicze urządzenia techniczne, w szczególności fotokomórka oraz zapis przebiegu gonitwy na taśmie magnetowidowej.

3. Sędzia u celownika stwierdza ustalenia, o których mowa w ust. 1, w protokole, który niezwłocznie przekazuje komisji technicznej.

4. Ustalenia wyniku gonitwy dokonuje komisja techniczna na podstawie protokołu przekazanego przez sędziego u celownika, informacji, o których mowa w § 65 ust. 3, oraz na podstawie innych informacji dotyczących przebiegu gonitwy.

5. Jeżeli komisja techniczna ustali, że koń biorący udział w gonitwie był prowadzony przez jeźdźca w taki sposób, że przeszkadzał innemu koniowi, i w wyniku tego koń, któremu przeszkadzano, minął celownik po koniu, który przeszkadzał, komisja techniczna, ustalając wynik gonitwy, przesuwa konia, który przeszkadzał, na miejsce bezpośrednio po miejscu konia, któremu przeszkadzał.

6. Jeżeli komisja techniczna ustali, że koń biorący udział w gonitwie był prowadzony przez jeźdźca (powożącego) w taki sposób, że przeszkadzał kilku koniom, i w wyniku tego konie, którym przeszkadzano, minęły celownik po koniu, który przeszkadzał, komisja techniczna, ustalając wynik gonitwy, przesuwa konia, który przeszkadzał, na miejsce bezpośrednio po miejscu konia, któremu przeszkadzał i który zajął najbardziej odległe miejsce.

7. Od orzeczenia komisji technicznej w sprawach określonych w ust. 5 i 6 właścicielowi konia lub jeźdźcowi przysługuje prawo wniesienia odwołania do komisji odwoławczej.

8. Wyniki gonitwy są podawane do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty.

§ 67. 1. Konia, który brał udział w gonitwie, należy zdyskwalifikować, jeżeli:

- 1) był trenowany lub dosiadany przez osobę nieposiadającą licencji lub dosiadany przez osobę niespełniającą wymagań określonych w § 18 ust. 1 lub 3,
  - 2) przeszedł w gonitwie płaskiej w bieg inny niż galop,
  - 3) nie został do gonitwy zapisany albo zapis został uznany za nieważny,
  - 4) został z gonitwy wycofany,
  - 5) został zwolniony z dyspozycji sędziego startera,
  - 6) waga jeźdźcy, który go dosiadał, nie była przed gonitwą sprawdzona,
  - 7) niósł wagę niższą od tej, jaka wynikała z warunków gonitwy,
  - 8) waga jeźdźcy, który go dosiadał, sprawdzona po gonitwie, okazała się niższa od wagi ustalonej przed gonitwą,
  - 9) był niewłaściwie okuty,
  - 10) w wyniku kontroli antydopingowej ustalono, że podano mu niedozwolone środki dopingujące,
  - 11) nie spełniał innych warunków określonych dla danej gonitwy.
  - 12) był prowadzony przez jeźdźcę w taki sposób, że przeszkadzał innemu koniowi, który wskutek tego nie ukończył gonitwy.
2. Dyskwalifikacji podlegają tylko te konie, które osiągnęły celownik.
3. Od orzeczenia komisji technicznej w sprawie dyskwalifikacji konia właścicielowi tego konia przysługuje prawo złożenia odwołania do komisji odwoławczej.

§ 68. 1. Gonitwa jest nieważna, jeżeli:

- 1) żaden z koni biorących w niej udział nie spełnił warunków gonitwy,
  - 2) wszystkie konie, mimo sygnału kontrstartera nie powróciły na miejsce startu,
  - 3) wszystkie konie biorące udział w gonitwie zostały zdyskwalifikowane,
  - 4) odbyła się na innym dystansie niż ustalono w warunkach gonitwy.
2. Od orzeczenia komisji technicznej o uznaniu gonitwy za nieważną właścicielowi konia przysługuje prawo wniesienia odwołania do komisji odwoławczej.

Rozdział 13a **Szczegółowe zasady rozgrywania gonitw dla kłusaków**

§ 68a. 1. Gonitwy dla kłusaków odbywają się z zaprzęgami (koń w sulce i powożący).

1a. Sulka powinna być wyposażona w:

- 1) dyszle wykonane z drewna, metalu lub włókna węglowego,
- 2) podpory pod stopy powożącego, umiejscowione na dyszlach,
- 3) pełne koła (szprychy zabezpieczone plastikową osłoną),
- 4) chlapacze w przypadku intensywnych opadów deszczu lub śniegu,
- 5) uprząż z bezpiecznikowymi zapięciami ułatwiającymi szybkie wypięcie konia.

1b. Sulka powinna być pozbawiona wystających elementów, które mogą stwarzać niebezpieczeństwo dla innych uczestników gonitwy.

1c. Uprząż na głowie konia nie może zawierać elementów metalowych, wystających oraz mogących powodować jego ból lub zranienie.

2. Konie biorące udział w gonitwie powinny być przyprowadzone na miejsce wskazane przez organizatora wyścigów nie później, niż na 2 godziny przed rozpoczęciem gonitwy.

§ 68b. 1. Od chwili wjechania na bieżnię toru wyścigowego do chwili startu zaprzęgi pozostają w dyspozycji sędziego startera.

2. Przy starcie zabronione jest przeszkadzanie innemu zaprzęgowi lub dokonywanie czynności wpływających negatywnie na równe szanse wszystkich zaprzęgów.

3. Start zaprzęgów w gonitwie odbywa się za pomocą maszyny startowej (autostart) albo za pomocą chorągiewki (start wolny), z tym że start zaprzęgów w gonitwie przeprowadzanej w systemie handicapowym odbywa się tylko za pomocą chorągiewki.

§ 68c. 1. W gonitwach, w których używa się maszyny startowej:

- 1) zaprzęgi ustawia się za maszyną startową w kolejności numerów startowych od wewnętrznej strony bieżni toru wyścigowego,
- 2) zaprzęgi mogą startować maksymalnie w dwóch rzędach, przy czym zaprzęgi ustawia się w ten sposób, że w drugim rzędzie zaprzęgi zajmują co drugie pole,
- 3) maszyna startowa jest ustawiana w odległości do 350 metrów przed linią startu,
- 4) sędzia starter wydaje komendę "maszyna startowa jedzie do startu za 1 minutę", po której zaprzęgi powinny ustawić się w odległości około 150 metrów za maszyną startową,
- 5) sędzia starter wydaje następnie komendę "gotów do startu", po której maszyna startowa oraz ustawione za nią zaprzęgi rozpoczynają jazdę,
- 6) w odległości około 100 metrów przed linią startu zaprzęgi zajmują swoje pola startowe, z tym że zaprzęgi w drugim rzędzie ustawiają się bezpośrednio za pierwszym rzędem,
- 7) maszyna startowa podczas startu powinna osiągać prędkości:
  - a) 200 metrów przed linią startu - 30 km/h
  - b) 100 metrów przed linią startu - 40 km/h
  - c) na linii startu - 52 km/h;

8) po przekroczeniu linii startu maszyna startowa zwiększa prędkość, aby oddalić się od zaprzęgów i bezkolizyjnie zjechać na bok.

2. W gonitwach, w których start odbywa się za pomocą chorągiewki:

- 1) zaprzęgi ustawia się w kolejności numerów startowych,
- 2) zaprzęgi mogą startować w kilku rzędach, przy czym w gonitwach przeprowadzanych w systemie handicapowym zaprzęgi o różnych dystansach do pokonania rozstawia się w odległości co 20 metrów od linii startu,
- 3) sędzia starter wydaje komendę "do startu", po której zaprzęgi jeden za drugim jadą najkrótszą drogą do miejsca startu,
- 4) sędzia starter wydaje następnie komendy: "start za pięć minut", "start za dwie minuty" oraz "start za jedną minutę", po wydaniu której zaprzęgi ustawiają się w jednej linii, zwrócone w kierunku linii startu, i rozpoczynają jazdę do linii startu,
- 5) start następuje po wydaniu komendy "trzy, dwa, jeden, start" i opuszczeniu czerwonej chorągiewki startowej,
- 6) za start równy uznaje się start, w którym pierwszy zaprzęg nie jest wysunięty w stosunku do pozostałych zaprzęgów w tym samym rzędzie o więcej, niż połowę jego długości,
- 7) sędzia starter uznaje start za nieważny w przypadku gdy po komendzie "start" zaprzęg stanie w poprzek toru, przeszkadzając w starcie innym zaprzęgom.

§ 68d. 1. Sędzia starter może zwolnić zaprzęg ze swojej dyspozycji:

- 1) jeżeli zachowanie konia podczas startu stwarza niebezpieczeństwo dla innych zaprzęgów,
  - 2) w przypadku dwukrotnego uniemożliwienia wykonania startu innym zaprzęgom.
2. Do zwalniania zaprzęgu z dyspozycji sędziego startera przepisy § 60 i 61 stosuje się odpowiednio.

§ 68e. Jeżeli sędzia starter stwierdził, że start nastąpił w sposób naruszający zasadę równych szans, w szczególności w przypadku, o którym mowa w § 68c ust. 2 pkt 7, lub w przypadku awarii maszyny startowej, uznaje taki start za nieważny i głosem oraz podniesieniem czerwonej chorągiewki daje sygnał kontrstarterowi do zawrócenia zaprzęgów na miejsce startu. Przepisy § 62 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

§ 68f. 1. W trakcie rozgrywania gonitwy kłusaków:

- 1) od chwili wystartowania do chwili minięcia celownika, konie powinny biec czystym kłusem (poruszanie do przodu następuje w takcie na dwa, przy diagonalnej kolejności kopyt),
- 2) powożący stosują taktykę, która umożliwi maksymalne wykorzystanie możliwości prowadzonych przez nich koni, w szczególności powożący nie mogą w żadnej fazie gonitwy, bez uzasadnionej przyczyny, wycofać zaprzęgów oraz gwałtownie przyspieszać w początkowej i środkowej fazie gonitwy; przy przejściu konia do chodu innego, niż określony w pkt 1, powożący powinien wyjechać na zewnątrz toru i zwalniając przywrócić konia do właściwego kłusu,
- 3) powożący prowadzą zaprzęgi w taki sposób, aby:
  - a) nie przeszkadzać innym zaprzęgom, w szczególności przez ich potrącanie, przepychanie, przyciskanie do bandy i zajeżdżanie drogi,
  - b) po wyprzedzeniu prowadzącego zaprzęgu zjechać na wewnętrzną stronę bieżni (pierwszy tor),
  - c) nie jechać środkiem bieżni, z wyjątkiem prostej finiszowej,
  - d) na prostej finiszowej zaprzęg nie mógł zmienić toru jazdy.
- 4) powożący nie mogą:
  - a) płoszyć innego konia,
  - b) uderzać konia batem w jednej gonitwie więcej niż pięć razy,
  - c) uderzać konia w sposób, który może spowodować obrażenia,
  - d) uderzać konia końcem lejców,
  - e) uderzać konia ręką końcem bata.
2. Dopuszcza się dwukrotne przejście konia w galop w danej gonitwie, z wyjątkiem przypadków określonych w § 68h ust. 1 pkt 1 lit. b, przy czym w czasie galopu zaprzęg powinien tracić dystans w stosunku do innych zaprzęgów.
3. Jeżeli przejście konia w galop następuje na prostej finiszowej, zaprzęg powinien bez zwalniania dojechać galopem do celownika.

§ 68g. 1. Gonitwę wygrywa zaprzęg, którego koń jako pierwszy osiągnie celownik.

2. Po osiągnięciu celownika zaprzęg powinien stopniowo, na dystansie 150 metrów, zmniejszyć prędkość.

3. Do ustalania kolejności zaprzęgów oraz ogłaszania wyników gonitwy stosuje się odpowiednio przepisy § 66.

§ 68h. 1. Zaprzęg który brał udział w gonitwie należy zdyskwalifikować, w przypadku gdy:

- 1) koń z tego zaprzęgu:
    - a) był trenowany przez osobę nieposiadającą licencji,
    - b) przeszedł w danej gonitwie w galop na prostej finiszowej lub na innym odcinku, dłuższym niż 30 skoków galopu o długości około 3 m każdy (30 foule),
    - c) poruszał się w gonitwie chodem innym niż czysty kłus, na odcinku dłuższym niż 30 foule,
    - d) nie został zapisany do gonitwy albo zapis został uznany za nieważny,
    - e) został z gonitwy wycofany,
    - f) otrzymał niedozwolone środki dopingujące,
    - g) przeszedł w galop po raz trzeci,
  - 2) zaprzęg był prowadzony przez osobę nieposiadającą licencji,
  - 3) zaprzęg uczestniczył w gonitwie pomimo, że został zwolniony z dyspozycji sędziego startera,
  - 4) dystans zaprzęgu w gonitwie przeprowadzanej w systemie handicapowym był niezgodny z warunkami gonitwy,
  - 5) zaprzęg lub koń z tego zaprzęgu nie spełniał warunków określonych dla danej gonitwy.
2. (uchylony)

3. Od orzeczenia komisji technicznej w sprawie dyskwalifikacji zaprzęgu właścicielowi konia przysługuje prawo złożenia odwołania do komisji odwoławczej.

§ 68i. Do uznawania gonitwy za nieważną stosuje się odpowiednio przepisy § 68.

Rozdział 14 **Składanie protestów**

§ 69. 1. Protest może być złożony z powodu następujących nieprawidłowości dotyczących gonitwy:

- 1) nieprawidłowego dystansu gonitwy,
- 2) różnicy między wagą jeźdźca stwierdzoną po gonitwie a wagą ustaloną przed gonitwą,
- 3) niedopełnienia warunków określonych w § 54, a w przypadku kłusaków w § 68a ust. 2,
- 4) niezważenia jeźdźca przed lub po gonitwie,
- 5) niezgodnego z przepisami postępowania jeźdźca (powożącego) w czasie gonitwy,
- 6) zmylenia toru lub innej nieprawidłowości w przebiegu gonitwy,
- 7) zastosowania u konia niedozwolonego środka dopingującego,
- 8) niesienia przez konia w gonitwie nieprawidłowo ustalonej wagi,
- 9) nieuprawnionego udziału konia w gonitwie,
- 10) niespełniania przez konia określonych warunków gonitwy,
- 11) nieważności zapisu konia do gonitwy,
- 12) rozgrywania gonitwy niezgodnie z przepisami prawa,
- 13) udziału w gonitwie konia innego niż ten, który był do niej zapisany, oraz dokonania identyfikacji na podstawie sfalszowanych dokumentów.

2. Protest składa się w następujących terminach:

- 1) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1:
    - a) najpóźniej na 30 minut przed rozpoczęciem gonitwy, jeżeli protest dotyczy pierwszej gonitwy określonej w oficjalnym programie wyścigów konnych na dany dzień, a w pozostałych przypadkach - najpóźniej do sygnału oznaczającego wyjeżdżanie jeźdźców na start do gonitwy,
    - b) najpóźniej do chwili wyjechania zaprzęgów na bieżnię toru wyścigowego - w przypadku gonitw dla kłusaków;
  - 2) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, najpóźniej do czasu, gdy jeździec, którego wagi protest dotyczy, nie zejdzie z wagi,
  - 3) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 3-7, najpóźniej do sygnału oznaczającego zakończenie ważenia jeźdźców po gonitwie, a w przypadku gonitw dla kłusaków - do upływu 5 minut po minięciu celownika przez pierwszy zaprzęg,
  - 4) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 8-13, najpóźniej przed upływem 48 godzin po zakończeniu gonitwy.
3. Protesty zgłoszone po upływie terminów określonych w ust. 2 pozostają bez rozpatrzenia.

§ 70. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 protest składa się ustnie albo na piśmie przewodniczącemu komisji technicznej.

2. Uczestniczący w gonitwie jeździec (powożący) zapowiada protest sędziemu u celownika, wyjeżdżając z toru i podnosząc rękę, a następnie składa go ustnie sędziemu u wagi, a powożący przewodniczącemu komisji technicznej.

3. Protest zgłoszony ustnie:

- 1) przez osoby inne, niż jeździec (powożący), powinien być potwierdzony na piśmie najpóźniej przed upływem terminu do jego złożenia,
- 2) przez trenerów w sprawach określonych w § 69 ust. 1 pkt 3-7, powinien być potwierdzony na piśmie najpóźniej przed upływem godziny od chwili jego zgłoszenia.

§ 71. 1. Protesty rozstrzyga komisja techniczna, która przed powzięciem decyzji jest obowiązana wezwać osoby zainteresowane do udzielenia wyjaśnień.

2. Jeżeli protest nie zostanie uwzględniony, osobie, która go złożyła, przysługuje prawo wniesienia odwołania do komisji odwoławczej.

Rozdział 15 **Zasady i tryb kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni** **oraz wykaz niedozwolonych środków dopingujących**

§ 72. Kontrola antydopingowa polega na pobraniu krwi, wydaliny lub wydzieliny z organizmu jeźdźca lub konia oraz na przeprowadzeniu badań laboratoryjnych próbek pobranego materiału w laboratorium wskazanym przez Prezesa.

§ 73. 1. Przeprowadzenie kontroli antydopingowej zarządza komisja techniczna z własnej inicjatywy lub na wniosek:

- 1) sędziego technicznego,
  - 2) właściciela konia,
  - 3) trenera,
  - 4) dyżurnego lekarza weterynarii, w przypadku kontroli dotyczącej koni,
  - 5) dyżurnego lekarza medycyny, w przypadku kontroli dotyczącej jeźdźca,
  - 6) kierownika stajni wyścigowej.
2. Pobierania krwi, wydaliny lub wydzieliny dokonuje odpowiednio dyżurny lekarz medycyny albo dyżurny lekarz weterynarii w obecności specjalnie do tego celu wyznaczonego przez komisję techniczną sędziego oraz trenera, w wyznaczonym do tego celu pomieszczeniu.

3. Przed przystąpieniem do pobrania krwi, wydaliny lub wydzieliny sędzia dokonuje ustalenia tożsamości jeźdźca (powożącego) lub identyfikacji konia.

4. Jeżeli jeździec (powożący) nie podda się kontroli antydopingowej, uważa się, że był pod wpływem niedozwolonego środka dopingującego.

§ 74. 1. Z pobranej krwi, wydaliny lub wydzieliny sporządza się próbę, którą dzieli się na dwie próbki, zabezpieczając je w sposób uniemożliwiający ich naruszenie.

2. Próbkę przesyła się niezwłocznie do laboratorium, o którym mowa w § 72 ust. 2, które przeprowadza badania jednej z nich, a drugą przechowuje w odpowiednich warunkach.

§ 75. Z przeprowadzonej kontroli antydopingowej sporządza się protokół zawierający:

1) imię i nazwisko oraz adres jeźdźca (powożącego) lub opis konia,

2) imię i nazwisko oraz adres lekarza pobierającego krew, wydalinę lub wydzielinę oraz innych osób obecnych przy tej czynności,

3) czas i miejsce pobrania krwi, wydaliny lub wydzieliny oraz sporządzenia próbek,

4) podpisy:

a) lekarza pobierającego krew, wydalinę lub wydzielinę oraz

b) sędziego wyścigowego - członka komisji technicznej.

§ 76. 1. Komisja techniczna informuje osoby zainteresowane o wyniku badania próbki niezwłocznie po otrzymaniu tego wyniku z laboratorium.

2. Osoby zainteresowane, które mają zastrzeżenia do wyniku badania próbki, mogą, w terminie 7 dni od dnia otrzymania tego wyniku, złożyć do komisji technicznej wniosek o przeprowadzenie badania drugiej próbki.

3. Badanie, o którym mowa w ust. 2, jest przeprowadzane w innym laboratorium, wybranym przez osobę składającą wniosek spośród określonych przez Prezesa laboratoriów, których wykaz podaje się do wiadomości poprzez wywieszenie w lokalach należących do toru wyścigowego.

4. W przypadku przeprowadzenia badania, o którym mowa w ust. 2, o wyniku kontroli antydopingowej decyduje wynik tego badania.

§ 77. Koszty przeprowadzenia kontroli antydopingowej ponosi Klub, z tym że w przypadku gdy:

1) wniosek o przeprowadzenie kontroli złożył właściciel konia, kierownik stajni wyścigowej, trener lub jeździec (powożący), a wynik okazał się negatywny - koszty te ponosi odpowiednio osoba, która złożyła wniosek,

2) wynik kontroli jest pozytywny - koszty te ponosi odpowiednio jeździec (powożący) albo właściciel konia.

§ 78. 1. Niedozwolonymi środkami dopingującymi dla jeźdźców (powożących) są uznane za dopingowe, na podstawie przepisów o kulturze fizycznej, środki farmakologiczne zaliczone do klas:

1) środki pobudzające (stymulanty),

2) narkotyczne środki przeciwbólowe (narkotyki),

3) środki anaboliczne (anaboliki):

a) steroidy anaboliczno-androgenne,

b) beta-2 adrenomimetyki (beta-2 agoniści),

4) środki moczopędne (diuretyki),

5) hormony peptydowe i glikoproteinowe oraz pokrewne.

2. Wykaz niedozwolonych środków dopingujących dla koni określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

Rozdział 16

Zasady porządkowe na terenach i w lokalach należących do toru wyścigowego

§ 79. 1. Organizator wyścigów konnych powinien zapewnić wyodrębnione pomieszczenia lub miejsca dla:

1) komisji technicznej,

2) sędziego u wagi,

3) sędziego u celownika,

4) jeźdźców (powożących),

5) trenerów.

2. W pomieszczeniach lub miejscach, o których mowa w ust. 1, w czasie rozgrywania gonitw, bez zgody komisji technicznej, nie mogą przebywać osoby trzecie.

§ 80. 1. Na padoku mogą przebywać sędziowie, jeźdźcy, trenerzy i właściciele koni uczestniczących w danej gonitwie, osoby wyznaczone do prezentacji koni, dyżurni lekarze weterynarii i medycyny oraz osoby upoważnione przez organizatora wyścigów.

2. Na bieżni toru wyścigowego w trakcie rozgrywania gonitwy mogą przebywać wyłącznie sędziowie wyścigowi lub osoby wyznaczone przez organizatora wyścigów konnych.

§ 81. 1. W pomieszczeniu lub miejscu wyznaczonym dla sędziego u wagi mogą przebywać jeźdźcy przygotowujący się do gonitwy oraz trenerzy, których konie biorą udział w gonitwie.

2. (skreślony)

3. (skreślony)

Rozdział 17

Czyny stanowiące przewinienia dyscyplinarne oraz kary wymierzone za ich popełnienie

§ 82. 1. Kto:

- 1) umyślnie podaje w zapisie konia do gonitwy albo w zgłoszeniu konia do wyścigów w danym roku wiadomości nieprawdziwe, posługuje się fałszywymi dokumentami stanowiącymi podstawę identyfikacji konia, podstawi konia w gonitwie,
  - 2) współdziała w popełnieniu czynu zmniejszającego możliwość wygrania gonitwy albo pomaga lub nakłania do jego popełnienia,
  - 3) przez umyślnie działanie zmniejsza wartość użytkową konia,
  - 4) zmniejsza lub usiłuje zmniejszyć szanse koni w gonitwie albo umyślnie przeszkadza koniom w prawidłowym rozegraniu gonitwy,
  - 5) podaje koniowi przed gonitwą lub w czasie jej trwania niedozwolony środek dopingujący lub środek uspokajający, poleca dać taki środek lub na to zezwala albo, wiedząc o tym, nie przeciwdziała temu,
  - 6) będąc właścicielem konia biorącego udział w gonitwie, czyni zakład przeciw własnemu koniowi lub przeciw koniowi ze swojej stajni,
  - 7) na terenie toru wyścigowego i w czasie wyścigów konnych świadomie zakłóci normalne przeprowadzenie gonitwy,
  - 8) będąc sędzią wyścigowym, kierownikiem stajni, trenerem lub jeźdźcem (powożącym) albo dyżurnym lekarzem weterynarii albo medycyny, czyni zakłady wzajemne,
  - 9) narusza obowiązki określone w przepisach o wyścigach konnych, wykonuje je w stanie po użyciu alkoholu lub środka odurzającego lub rażąco narusza porządek na terenie lub w lokalu należącym do toru wyścigowego,
  - 10) dosiada (powozi) konia w gonitwie po użyciu niedozwolonego środka dopingującego
- podlega karze pieniężnej albo zawieszenia zezwolenia na kierowanie stajnią wyścigową albo zawieszenia licencji na trenowanie koni, dosiadania (powożenia) koni albo pełnienia funkcji sędziego wyścigowego.
2. Kto jako trener, jeździec albo sędzia wyścigowy dopuszcza się czynów, o których mowa w ust. 1, w sposób szczególnie rażąco lub popełnia je notorycznie
- podlega karze pozbawienia prawa trenowania koni albo dosiadania koni, albo pełnienia funkcji sędziego wyścigowego.

§ 83. Kto:

- 1) zastosuje w gonitwie niedozwolone podkowy,
- 2) znieważa osoby spełniające czynności związane z przeprowadzaniem gonitw,
- 3) nie zgłasza przypadku zachorowania konia przed lub po gonitwie,
- 4) przy przebywaniu płotu lub przeszkody korzysta z obcej pomocy, takiej pomocy udziela lub udzielić poleca,
- 5) zgłosi oczywiście bezzasadny protest
- 6) pomimo wezwania odmawia udzielenia wyjaśnień komisji technicznej.
- podlega karze upomnienia albo nagany albo karze pieniężnej,

§ 84. 1. Jeździec (powożący), który:

- 1) nie dokłada wszelkich starań, aby wygrać gonitwę lub przynajmniej zająć jak najlepsze miejsce,
- 2) przez niedbalstwo przeszkadza innemu koniowi lub zaprzęgowi w gonitwie, nie działając w zamiarze zmniejszenia szans tego konia lub zaprzęgu,
- 3) odmawia, bez ważnego powodu, dosiadania (powożenia) konia w gonitwie,
- 4) przez niedbalstwo opóźnia start, nie działając w zamiarze zmniejszenia szans konia lub zaprzęgu w gonitwie,
- 5) nie wykonuje poleceń sędziego startera,
- 6) wstrzymuje konia na starcie,
- 7) pozostaje na starcie albo bierze udział w gonitwie pomimo zwolnienia z dyspozycji startera dosiadanego przez niego konia lub prowadzonego zaprzęgu,
- 8) zmyli trasę w gonitwie,
- 9) nie rozsiadła konia po gonitwie lub nie zgłosi się do sędziego u wagi, lub oddali się z miejsca ważenia bez zezwolenia,
- 10) w gonitwie z płotami lub przeszkodami dokonuje skoków próbnych nie nakazanych przez komisję techniczną
- podlega karze pieniężnej albo karze zawieszenia licencji na dosiadanie (powożenie) koni.

§ 85. 1. Kto:

- 1) zapisuje do gonitw z płotami lub przeszkodami konia źle skaczącego,
  - 2) nie przygotowuje się do gonitwy w czasie i w sposób określony w rozporządzeniu
- podlega karze upomnienia albo nagany.
2. Kto używa w gonitwach barw innych niż te, które zostały zarejestrowane
- podlega karze pieniężnej.

Rozdział 18

Szczegółowy tryb postępowania w sprawach o przewinienia dyscyplinarne

§ 86. Komisja techniczna wszczyna postępowanie dyscyplinarne z urzędu albo na wniosek organizatora wyścigów, sędziego technicznego, właściciela konia, kierownika stajni, trenera, jeźdźca, dyżurnego lekarza weterynarii lub dyżurnego lekarza medycyny.

§ 87. 1. W przypadku potrzeby przeprowadzenia czynności wyjaśniających w postępowaniu dyscyplinarnym, przewodniczący komisji technicznej wyznacza do tych czynności jednego z jej członków.

2. Prowadzący czynności wyjaśniające bada wszelkie okoliczności potrzebne do bezstronnego wyjaśnienia sprawy, jak również zbiera środki dowodowe, w szczególności przesłuchuje świadków, a w razie potrzeby korzysta z opinii biegłych.
3. Prowadzący czynności wyjaśniające sporządza protokół z przebiegu przesłuchania świadka. Protokół podpisuje prowadzący czynności wyjaśniające i świadek.
4. Prowadzący czynności wyjaśniające jest obowiązany umożliwić obwinionemu przed zakończeniem tych czynności sposobność wypowiedzenia się co do wszystkich zarzutów, jak również co do materiału dowodowego zebranego w sprawie. Okoliczności wskazane przez obwinionego, mające służyć odparciu zarzutu, powinien prowadzący czynności wyjaśniające sprawdzić w miarę możliwości, a zgłoszonych przez obwinionego świadków przesłuchać, jeżeli uzna, że zeznania tych świadków mogą mieć dla obrony obwinionego istotne znaczenie.
5. Odmowa obwinionego wypowiedzenia się w czasie przeprowadzania czynności wyjaśniających lub fizyczna niemożność przesłuchania go, trwająca do ukończenia dochodzenia, nie wstrzymuje dalszego toku sprawy.
6. Osoba ukarana karą pieniężną wpłaca kwotę pieniężną z tytułu orzeczonej kary na rzecz Klubu w terminie 14 dni od dnia ukarania.

Rozdział 19

Wymogi, które powinien spełniać oficjalny program wyścigów konnych

- § 88.** 1. Organizator wyścigów konnych wydaje oficjalny program wyścigów konnych na poszczególne dni wyścigowe, w których rozgrywane są gonitwy.
2. Program powinien zawierać:
- 1) nazwę toru wyścigowego,
  - 2) datę, godziny i kolejność rozgrywania poszczególnych gonitw,
  - 3) wartość nagród za zajęcie poszczególnych miejsc w gonitwie,
  - 4) szczegółowe warunki każdej gonitwy,
  - 5) nazwę, płęć, maść i wiek koni zapisanych do poszczególnych gonitw oraz nazwę matki i ojca każdego z tych koni,
  - 6) imiona i nazwiska albo nazwy właścicieli koni zapisanych do poszczególnych gonitw, nazwę stajni wyścigowej, w której są one trenowane, imiona i nazwiska trenerów oraz imiona i nazwiska jeźdźców (powożących),
  - 7) wagę, którą ma nieść koń w gonitwie,
  - 8) barwy wyścigowe właścicieli koni,
  - 9) komunikaty i orzeczenia komisji technicznej,
  - 10) inne informacje.

Rozdział 20

Kategoryzacja jeźdźców (powożących)

- § 89.** 1. W zależności od pobierania wynagrodzenia ustala się następujące kategorie jeźdźców (powożących):
- 1) amator - jeździec (powożący) niepobierający wynagrodzenia, który nie dosiadał (nie powoził) koni jako zawodowiec w okresie ostatnich trzech lat,
  - 2) zawodowiec - jeździec (powożący) pobierający wynagrodzenie.
2. W zależności od ilości wygranych ustala się następujące kategorie jeźdźców:
- 1) uczeń jeździecki - jeździec, który nie wygrał 10 gonitw,
  - 2) starszy uczeń jeździecki - jeździec, który wygrał od 10 do 24 gonitw,
  - 3) praktykant dżokejski - jeździec, który wygrał od 25 do 49 gonitw,
  - 4) kandydat dżokejski - jeździec, który wygrał od 50 do 99 gonitw,
  - 5) dżokej - jeździec, który wygrał co najmniej 100 gonitw.
3. Przy ustalaniu kategorii jeźdźca zalicza się zwycięstwa we wszystkich rodzajach gonitw, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 1, z wyjątkiem gonitw kwalifikacyjnych.

Rozdział 21

Przepis końcowy

- § 90.** Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

SZCZEGÓLOWY SPOSÓB USTALANIA GRUP I HANDIKAPÓW

1. Ustala się dwa terminy przegrupowania koni:
  - 1) na sezon wiosenny przed rozpoczęciem sezonu wyścigowego,
  - 2) na sezon letni po dniu derby dla koni pełnej krwi angielskiej.
2. W przegrupowaniu na sezon wiosenny gonitwy pozagrupowe dzieli się na kategorie A i B, a grupowe - na I, II i III grupę.
3. Konie 3-letnie pełnej krwi angielskiej oraz 4-letnie konie arabskie czystej krwi zostają przegrupowane na zasadzie wygranych gonitw w roku ubiegłym w następujący sposób:
  - 1) poza grupami w kategorii A pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę kategorii A,
  - 2) poza grupami w kategorii B pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę kategorii B,
  - 3) w I grupie pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę I grupy lub gonitwę próbną,
  - 4) w II grupie pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę II grupy,
  - 5) w III grupie znajdują się konie, które w ubiegłym roku nie wygrały gonitwy II grupy.
4. Konie 4-letnie i starsze pełnej krwi angielskiej oraz 5-letnie i starsze konie arabskie czystej krwi zostają przegrupowane na zasadzie wygranych gonitw w ubiegłym roku w następujący sposób:
  - 1) poza grupami w kategorii A pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę kategorii A,
  - 2) poza grupami w kategorii B pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę kategorii B,
  - 3) w I grupie pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę I grupy, będąc w I grupie lub kategorii B,
  - 4) w II grupie pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę II grupy, będąc w II grupie lub I grupie,
  - 5) pozostałe konie zostają zakwalifikowane do III grupy,
  - 6) koń, który nie wygrał w ubiegłym roku samodzielnie gonitwy, zostaje przesunięty o jedną grupę niżej,
  - 7) koń pełnej krwi angielskiej oraz koń arabski czystej krwi, który wygrał sumę nagród równą lub wyższą od dwukrotnej wartości najniższej pierwszej nagrody kategorii A dla danej rasy, nie zostaje przegrupowany.
  - 8) koń, który wygrał sumę nagród równą lub wyższą niż najwyższa pierwsza nagroda w kategorii B, nie może być przegrupowany niżej niż do II grupy, a koń, który wygrał sumę nagród równą lub wyższą niż podwójna najwyższa pierwsza nagroda w kategorii B, nie może być przegrupowany niżej niż do I grupy.
5. 3-letnie konie arabskie czystej krwi zaczynają biegać od dnia 1 maja w II grupie lub w gonitwach próbnych i do końca bieżącego roku będą przesuwane się w grupach zgodnie z wygranymi gonitwami. Zwycięzca gonitwy próbnej (także łeb w łeb) zostaje przegrupowany do kategorii B.
6. Konie 2-letnie pełnej krwi angielskiej zaczynają biegać od dnia 1 czerwca w grupie II lub w gonitwach próbnych i do końca bieżącego roku będą przesuwane się w grupach zgodnie z wygranymi gonitwami. Zwycięzca gonitwy próbnej (także łeb w łeb) zostaje przegrupowany do kategorii B.
7. W przegrupowaniu koni na sezon letni konie 3-letnie i starsze pełnej krwi angielskiej oraz 4-letnie i starsze konie arabskie czystej krwi zostają przegrupowane na zasadzie wygranych nagród w sezonie wiosennym bieżącego roku w następujący sposób:
  - 1) wszystkie konie zostają przesunięte o jedną grupę lub kategorię niżej, z wyjątkiem:
    - a) koni, które wygrały gonitwę kategorii A,
    - b) koni, które wygrały sumę nagród w wysokości najniższej pierwszej nagrody kategorii A dla danej rasy,
    - c) koni, które wygrały samodzielnie grupę lub kategorię niższą od tej, w której się znajdowały, z wyłączeniem koni kategorii A, które wygrały handicap grupowy,
  - 2) podczas przegrupowania na sezon letni tworzy się IV grupę koni, które w sezonie wiosennym bieżącego roku nie wygrały gonitwy III grupy.
8. Konie 3-letnie i starsze pełnej krwi angielskiej oraz 4-letnie i starsze konie arabskie czystej krwi po wygraniu jednorazowo 125% najniższej pierwszej nagrody kategorii A dla danej rasy zostają przegrupowane co najmniej do kategorii B, a po wygraniu jednorazowo 250% najniższej pierwszej nagrody kategorii A dla danej rasy - do kategorii A (nie dotyczy handicapów).
9. Wszystkie gonitwy handicapowe wygrane w kraju i w innym państwie bez względu na wysokość nagrody przesuwają konia o jedną grupę, z wyjątkiem koni kategorii A, które po wygraniu handicapu grupowego są traktowane jak konie, które wygrały grupę niżej. Przepis dotyczy koni wszystkich ras.
10. Handikap generalny jest prowadzony na bieżąco i ogłaszany w każdy poniedziałek przed dniem zapisów w siedzibie Klubu. Koń zostaje ujęty w handikapie generalnym przed sezonem, jeżeli był ujęty w handikapie generalnym po sezonie roku poprzedniego. Koń, który nie był ujęty w handikapie generalnym przed sezonem, zostanie w nim ujęty, jeżeli w bieżącym sezonie ukończył przynajmniej dwie gonitwy i nie został w żadnej z nich zdyskwalifikowany. Po dniu derby dla koni pełnej krwi angielskiej w handikapie generalnym zostaną ujęte tylko te konie, które w bieżącym sezonie ukończyły przynajmniej dwie gonitwy i nie zostały w żadnej z nich zdyskwalifikowane. Przy ustalaniu w handikapie generalnym wagi danego konia, który nie był w nim ujęty przed sezonem, nie uwzględnia się startów tego konia w innym państwie.
11. Jeżeli między ogłoszeniem wagi, jaką mają nieść poszczególne konie w gonitwie handicapowej, a chwilą ważenia jeźdźca do gonitwy, koń wygrał gonitwę, wówczas otrzymuje dodatkowo 2 kg nadwagi za każdą wygraną gonitwę.
12. Konie pełnej krwi angielskiej i arabskie czystej krwi, które były trenowane i biegały w innym państwie, zostają sklasyfikowane na podstawie wygranych nagród przeliczanych według kursu walut ustalonego przez Międzynarodowe Porozumienie Hodowli i Wyścigów dla danego roku, zwanego dalej "przelicznikiem MPHiW", w następujący sposób:
  - 1) w przypadku konia, który wygrał gonitwę, bierze się pod uwagę wartość nagrody,
  - 2) w przypadku konia, który nie wygrał gonitwy, bierze się pod uwagę sumę wartości nagród za zajęte miejsca, jeżeli po przeliczeniu suma ta jest równa potrójnej wartości pierwszej nagrody przewidzianej dla gonitwy danej grupy,

3) koń, który biegał w kraju, dla którego nie podano przelicznika MPHiW, zostaje sklasyfikowany według jakości wygranych gonitw.

13. Jeżeli koń trenowany w kraju wygra nagrodę w innym państwie, to wartość jej zostaje przeliczona na podstawie kursu na dany rok zgodnie z przelicznikiem MPHiW, a koń zostaje przegrupowany zgodnie z przepisami na rok bieżący.

14. Konie 3-letnie ras półkrwi zaczynają biegać po dniu 1 marca systemem grupowym.

15. Konie 3-letnie ras półkrwi, które w rodowodzie do V pokolenia włącznie posiadają co najmniej 50% pełnej krwi angielskiej, rozpoczynają biegać wiosną każdego roku od II grupy; pozostałe 3-letnie konie półkrwi rozpoczynają biegać od III grupy.

16. Wszystkie 3-letnie konie ras półkrwi przesuwają się będą w grupach zgodnie z wygranymi gonitwami; gonitwy grupowe dzieli się na grupę I, II, III, zaś pozagrupowe na kategorię A i B.

17. Wygrane w gonitwach płaskich nie są zaliczane do gonitw z płotami oraz z przeszkodami i odwrotnie.

ZAŁĄCZNIK Nr 2

SKALA WAG NOSZONYCH PRZEZ KONIE

I. Skala wag w gonitwach płaskich

1. Wagi noszone obowiązujące w gonitwach dla koni pełnej krwi angielskiej i koni ras półkrwi:

1) 2-letnich do dnia 31 lipca - 56 kg, po dniu 31 lipca - 57 kg,

2) dla 2-letnich i starszych:

a) dla koni 2-letnich - 53 kg,

b) dla koni 3-letnich - 61 kg,

c) dla koni 4-letnich i starszych - 62 kg,

3) w gonitwach przeznaczonych wyłącznie dla koni 3-letnich na wszystkich dystansach i we wszystkich miesiącach obowiązuje waga 59 kg.

2. W innych gonitwach obowiązuje waga z następującej tabeli:

Dystans	Wiek koni	Miesiące											
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
do 1400 m włącznie	3-letnie	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	60
	4-letnie i st.	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60
Ponad 1400 i poniżej 2000 m	3-letnie	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
	4-letnie i st.	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60
Od 2000 m do 2400 m	3-letnie	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59
	4-letnie i st.	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60
ponad 2400 m	3-letnie	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58
	4-letnie i st.	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60

3. 2-letnie klacze pełnej krwi angielskiej korzystają z 1 kg ulgi wagi.

4. Wałachy niosą wagę określoną dla ogierów.

5. Wagę, jaka obowiązuje w gonitwach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, stosuje się również wówczas, gdy do gonitwy nie zapisano koni któregośkolwiek z roczników lub po zapisaniu wycofano z gonitwy konie któregośkolwiek z roczników.

6. Ulgi wagi dla klaczy należy stosować również w przypadku, gdy do gonitwy przeznaczonej dla koni różnej płci zapisano wyłącznie klacze lub gdy wszystkie zapisane ogierzy i wałachy wycofano.

7. W gonitwach przeznaczonych dla koni arabskich czystej krwi na wszystkich dystansach i we wszystkich miesiącach obowiązuje następujące wagi noszone:

1) dla koni 3-letnich - 58 kg,

2) dla koni 4-letnich - 59 kg,

3) dla koni 5-letnich i starszych - 62 kg.

8. W gonitwach przeznaczonych dla koni 3-letnich i starszych arabskich czystej krwi konie 3-letnie korzystają z 4 kg ulgi wagi.

II. Skala wag w gonitwach z płotami

1. Wagi noszone w gonitwach z płotami dla koni pełnej krwi angielskiej i dla koni ras półkrwi:

Dystans	Wiek koni	Miesiące											
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
2400 m	3-letnie	-	-	-	-	-	63	64	64	65	66	-	-
	3-letnie ze st.	-	-	-	-	-	-	-	-	63	64	-	-
	4-letnie	66	-	-	-	-	66	67	67	67	68	-	-
	5-letnie i st.	69	-	-	-	-	69	69	69	69	69	-	-
2500 m do 3200 m	3-letnie	-	-	-	-	-	63	64	64	65	66	-	-
	3-letnie ze st.	-	-	-	-	-	-	-	-	62	63	-	-
	4-letnie	66	-	-	-	-	66	67	67	67	68	-	-
	5-letnie i st.	69	-	-	-	-	69	69	69	69	69	-	-
powyżej 3200 m	4-letnie	66	-	-	-	-	66	66	66	67	67	-	-
	5-letnie i st.	69	-	-	-	-	69	69	69	69	69	-	-

Klucze 3-, 4-, 5- i 6-letnie korzystają z 2 kg ulgi wagi.

2. W gonitwach, w których mogą brać udział wyłącznie konie arabskie czystej krwi, obowiązuje następująca skala wagi we wszystkich sezonach i na wszystkich dystansach:

1) dla koni 4-letnich - 66 kg,

2) dla koni 5-letnich i starszych - 70 kg.

Klucze 4-6-letnie otrzymują 2 kg ulgi wagi.

3. Jeżeli konie ras półkrwi uczestniczą w gonitwie z końmi rasy pełnej krwi angielskiej, korzystają z 5 kg ulgi wagi.

III. Skala wag w gonitwach z przeszkodami

1. Wagi noszone w gonitwach z przeszkodami dla koni pełnej krwi angielskiej i dla koni ras półkrwi:

Dystans	Wiek koni	Miesiące											
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
do 4200 m	3-letnie	-	-	-	-	-	-	-	65	66			
	4-letnie	63					63	64	66	66	67		
	5-letnie	68					68	68	69	69	69		
	6-letnie i st.	69					69	69	69	69	69		
powyżej 4200 m	4-letnie	62					62	64	64	64	65		
	5-letnie	67					67	68	68	68	68		
	6-letnie i st.	69					69	69	69	69	69		

Klucze 3-, 4-, 5- i 6-letnie korzystają z 2 kg ulgi wagi.

2. (skreślony)

3. Jeżeli konie ras półkrwi uczestniczą w gonitwie z końmi rasy pełnej krwi angielskiej, korzystają z 5 kg ulgi wagi.

ZAŁĄCZNIK Nr 3

WYKAZ NIEDOZWOLONYCH ŚRODKÓW DOPINGUJĄCYCH DLA KONI

1. Niedozwolonymi środkami dopingującymi dla koni są:

1) substancje hormonalne i ich syntetyczne odpowiedniki;

2) substancje przeciwważące inne niż stosowane wyłącznie jako przeciwpasożytnicze;

3) substancje przeciwgorączkowe, przeciwbólowe i przeciwzapalne;

4) substancje cytotoksyczne;

5) środki maskujące;

6) inne substancje uznane przez Międzynarodową Federację Władz Wyścigowych za niedozwolone środki dopingujące dla koni.

2. Za niedozwolone środki dopingujące dla koni uznaje się następujące substancje wymienione w poniższej tabeli, jeżeli ich stężenie przekracza:

Nazwa substancji	Próg dopuszczalnego stężenia poszczególnych substancji
arszenik	0,3 mikrograma arszeniku na mililitr moczu
Dwutlenek węgla	37 milimoli przyswajalnego dwutlenku węgla na litr osocza krwi
Sulfotlenek metylu	15 mikrogramów sulfotlenku metylu na mililitr moczu lub 1 mikrogram sulfotlenku metylu na mililitr osocza krwi
Estranediol u koni (poza wałachami)	stosunek masy wolnego i związanego 5 α -estrano-3 β ,17 β -diolu do masy wolnego i związanego 5(10)-estrano-3 β ,17 β -diolu w moczu koni (oprócz wałachów) równy 1:1
Hydrokortyzon	1 mikrogram hydrokortyzonu na mililitr moczu
Metoksytyramina	4 mikrogramy wolnej i związanej 3-metoksytyraminy na mililitr moczu
kwasy salicylowy	750 mikrogramów kwasu salicylowego na mililitr moczu, lub 6,5 mikrogramów kwasu salicylowego na mililitr osocza krwi
Testosteron	0,02 mikrograma wolnego i związanego testosteronu na mililitr moczu u wałachów lub 0,055 mikrograma wolnego i związanego testosteronu na mililitr moczu klaczy
Teobromina	2 mikrogramy teobrominy na mililitr moczu"